

1987 ஏப்ரல் 28]

இணைப்பு.

[259 ஆம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

1. சமுதாய வளர்ச்சியும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களும்.

நம் மாநிலத்தில் 385 சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் உள்ளன. கல்ராய மலை வட்டாரத்தைத் தவிர, மற்ற எல்லா வட்டாரங்களிலும் ஊராட்சி ஒன்றிய மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டு விட்டன. இம்மாநிலத்தில் மொத்தம் 12,616 ஊராட்சிகள் உள்ளன.

சமுதாய வளர்ச்சி என்பதனைச் செயல்முறைப் படுத்துதல் சிக்கலான ஒன்றாகும். கிராம மக்களுக்குத் தேவையான வசதிகள் செய்து தருவதுடன் அவர்களிடையே நிலவி வரும் வறுமையை ஒழிப்பதும் இதன் நோக்கமாகும். இந்நோக்கங்கள் நிறைவேற மக்களின் ஒத்துழைப்புத் தேவை. இதைப்போட்டி கடந்த 1986 பிப்ரவரியில் ஊராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் தேர்தல் நடத்தப்பட்டது.

சமுதாய வளர்ச்சி என்பது வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே உழலும் மக்களுக்குச் சமுதாய நீதி அளித்தல், வறுமையினை ஒழித்தல் ஆகியவை என ஒருங்கிணைந்த கருத்தாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் முக்கிய குறிக்கோள்களாக வலியுறுத்தப்படுகின்றன. வறுமையினை தொடர்ந்து கொஞ்சங் கொஞ்சமாகக் குறைத்துக் கடைசியில் அதனை அறவே ஒழித்து விடுவதுதான் சமுதாய வளர்ச்சியின் முக்கிய குறிக்கோளாக கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. மாநிலத்தின் பல் பகுதிகளில் நிலவி வரும் வேறுபட்ட சமுதாய நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, பல் நோக்குத் திட்டங்களை பகுதி வாரியாக நிறைவேற்றும் அணுகுமுறையினை அரசு பின்பற்றி வருகிறது.

கிராமத்தில் நிலவும் வறுமையினை ஒழிக்க இரண்டு விதமான வழிகளைப் பின்பற்ற வேண்டியுள்ளது. ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம், தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டம், ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் போன்ற திட்டங்கள் மூலம் சமுதாயத்தின் குறிப்பிட்ட ஒரு சில பகுதியினர் வாழ்வில் நிலவும் வறுமையை ஒழிப்பது முதல் வழியாகும். வேளாண்மை உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் ஊக்கம் காட்டி அதற்கேற்ற திட்டங்களைத் தீட்டி நிறைவேற்றுவது இரண்டாவது வழியாகும்.

[1987 ஏப்ரல் 28]

மாட்ட ஊரக வளர்ச்சி முகமைகள் மூலம் அரசு நிறைவேற்றப்போகும் கொள்கைகளும் குறிக்கோள்களும் கீழ்க்கண்டவாறு அமையும்:—

(அ) வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே வாடும் மக்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, மானியம் மற்றும் வங்கிக் கடன்களோடு இணைந்த உதவிகளை மொத்தமாக அளித்து வறுமையினை ஒழித்து அவர்களை மேம்படுத்துதல்.

(ஆ) நிலமற்ற வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்கும், வேலை இல்லாத மற்றும் போதிய அளவு வேலை இல்லாத ஆண், பெண் இருபாலார்க்கும் வேலை வாய்ப்பினை பொதுப் பணிகள் மூலம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல்.

(இ) கிராம சமுதாய அமைப்பைப் பலப்படுத்தும் வகையில் திரைத்ர சமுதாயச் சொத்துக்களை உருவாக்குதல், விரைவாக பொருளாதாரத்தை உயர்த்தி அவர்களின் வருவாயினை தொடர்ந்து சீராக உயர்த்துதல்.

(ஈ) நாடு முழுவதும் மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சியான மாற்று எரிபொருளைக் கண்டுபிடித்து அவைகளைத் தனிப்பட்ட இல்லங்களிலும், சமுதாயம் முழுவதும் பயன்படுத்தும் வகையில் சாண-எரிவாயுக்கலன்களை நிறுவுதல்—புகையில்லா அடுப்புகளும் இதில் அடங்கும்.

(உ) சிறு மற்றும் குறுநில விவசாயிகளுக்கு மானியத்தோடு கூடிய கடன் வசதி அளித்து சிறுபாசனக் கிணறுகள் தோண்டித் தற்பொழுதுள்ள கிணறுகளைப் பழுதுபார்த்தல், நீர் இறைக்கும் எந்திரங்கள் நிறுவுதல், மண்வள மேம்பாடு மற்றும் நிலத்தினைச் சமப்படுத்துதல்.

(ஊ) நாடு முழுவதும் நிறைவேற்றப்படும் சமுதாயக் காடுகள் அமைக்கும் தீவிர திட்டத்தில் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் இயன்ற அளவு நிலப்பரப்பில் சமுதாயக் காடுகளை அமைத்தல்—அதாவது இயற்கைச் சூழலைப் பாதுகாத்து, அது கெட்டு விடாதபடி சமநிலையில் வைத்திருத்தல் ஆகிய இரு தோக்கங்களை நிறைவேற்றும் வகையில் சமூகக் காடுகள் அமைத்தல்.

1987 ஏப்ரல் 28]

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம்.

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம். மத்திய அரசும் மாநில அரசும் 50 : 50 என்ற விழுக்காட்டின் அடிப்படையில் நிதி ஒதுக்கி, நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் திட்டமாகும். இத்திட்டமானது 2-10-1980 முதல் சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்களை ஊக்குவித்து கிராமப்புறங்களில் வேலையில்லாமையையும், குறிப்பாகவுள்ள போதிய வேலை இல்லாதகளுகளையும் நிவர்த்திப்பதும் மற்றும் கிராமப்புறங்களில் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ் வாழ்ந்து வரும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தைக் குறிப்பிடும்படியான அளவிற்கு உயர்த்துவது போன்ற குறிக்கோள்களை அடைய எல்லா வட்டாரங்களிலும் செயல்பட்டு வருகிறது.

கிராமங்களில் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் வாழும் தேர்வு செய்யப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு மான்யமும் நிறுவனக் கடன்களும் இணைந்த திட்டங்கள் மூலம் வருமானம் அளிக்கக்கூடிய சொத்துக்களை வழங்கி மேற்குறித்த இரு குறிக்கோள்களையும் அடையலாமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த மான்யப் பகுதியினை மத்திய மாநில அரசுகள் 50 : 50 என்ற விழுக்காட்டில் ஏற்றுக் கொள்ளின்றன. நிறுவனக் கடன்கள் வணிக வங்கிகள் அளிக்கும் முறையான கடன் வசதி மூலம் அளிக்கப்படுகின்றன.

மான்யம் பொருளாதார அடிப்படையிலான நடவடிக்கைகளுக்கு அடியில் குறிப்பிட்டவாறு அளிக்கப்படுகிறது:—

சிறு விவசாயிகள்	25	அதிகபட்சமாக ஒரு குடும்பத்திற்கு ரூ. 3,000.
குறு விவசாயிகள் மற்றும் 33-1/3 விவசாயக் கூலிகள்	33-1/3	வறட்சிக்கு இலக்காகும் பகுதிகளில் ரூ. 4,000.
மலைவாழ் குடும்பங்கள்	50	அதிகபட்சமாக ரூ. 5,000

ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வறுமைக்கோடு, ஆண்டு வருமானம் ரூ. 3,500 ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. ஏழாவது ஐந்தாண்டு துவக்கத்திலிருந்து ரூ. 6,400 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. எனினும் ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மூலம் பயனடைய ஆண்டு வருமானம் ரூ. 4,800 என வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆண்டு வருமானம் ரூ. 3,500-க்கு குறைவான குடும்பங்கள் அனைத்திற்கும் உதவியளித்த பின்னரே ரூ. 3,500 விடும் ரூ. 4,800 வரை வருமானம் உள்ள குடும்பங்களுக்கு உதவியளிப்பது பரிசீலிக்கப்படும்.

[1987 ஏப்ரல் 28]

ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு வட்டாரத்திற்கு சராசரியாக 600 குடும்பங்கள் வீதம் மொத்தம் 13.96 இலட்சம் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் வாழும் குடும்பங்களுக்கு ரூ. 14,661 லட்சம் மான்யத்துடன் உதவியளிக்கப்பட்டது. ஆறாவது திட்ட கால முயற்சிகளை ஒருங்கிணைக்கும் முகமாக அந்த திட்ட காலத்தில் பயனளிக்கப்பட்டு பல்வேறு காரணங்களால் வறுமைக் கோட்டு எல்லையைத் தாண்ட முடியாத குடும்பங்களுக்கு மீண்டும் உதவியளிப்பது; அதிகப்பட்சமாக எவ்வளவு புதிய குடும்பங்களுக்கு வறுமைக் கோட்டைத் தாண்ட உதவி அளிக்க முடியுமோ அவ்வளவு உதவியளிப்பது மற்றும் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் வாழும் குடும்பங்களின் சதவீதத்தை 43 சதவீதத்திலிருந்து 23 சதவீதமாக குறைத்தல் போன்றவற்றை அடைய ஏறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1985-86 ஆம் ஆண்டிற்கு குறியீடாக 1.18 லட்சம் பழைய குடும்பங்களும், 78,289 புதிய குடும்பங்களும் ரூ. 30,24.166 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீடும் அளிக்கப்பட்டது. சாதனையாக 1,27,606 பழைய குடும்பங்கள், 82,030 புதுக் குடும்பங்களும் ரூ. 29,85.82 லட்சம் செலவினத்துடன் அடையப்பட்டது.

1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான குறியீடும் பிப்ரவரி 1987 முடிய சாதனையும் கீழ்க்கண்டவாறு அடையப்பட்டுள்ளது:—

செயல்		நிதி	
இலக்கு சாதனை		இலக்கு சாதனை	
28-2-1987		28-2-1987	
முடிய		முடிய	
		(ரூ. லட்சங்களில்)	
புதுக் குடும்பம்	96,000 73,637	4,95.12	3363.31
பழைய குடும்பம்	1,51,000 1,33,916		
மொத்தம்	2,47,000 2,07,553		

1987-88 ஆம் ஆண்டில் 2,00,000 பழைய குடும்பங்களுக்கும் 69,380 புது குடும்பங்களுக்கும் ரூ. 4234.504 லட்சம் நிதி உதவி வழங்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் 1987-88 ஆம் ஆண்டில் ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் தகுதியுள்ள பழைய

1987 ஏப்ரல் 28]

குடும்பங்களுக்கு வறுமைக் கோட்டினைத் தாண்ட உதவியளிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்காக மீண்டும் எல்லா மாவட்டங்களிலும் ஒரு சர்வே நடந்த அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. மேலும் 1986-87 ஆம் ஆண்டினையொத்த அளவிற்கு புதுக் குடும்பங்களுக்கும் 1987-88 ஆம் ஆண்டில் உதவியளிக்கப்படும்.

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டமானது அடிப்படையில் பயனாளிகளுக்கு உதவும் திட்டமாக இருப்பினும், ஒவ்வொரு பயனாளிக்கும் சிறந்த முறையில் செயலாற்றும் திட்டமாக அமைய, ஏற்றத்தாழ்வு வசதி குறைவினை நீக்கி, பயனாளிகளுக்கு உதவும் வகையில் உள்ளமைப்பு உதவிகளுக்கு முதலீடாக 10 சதவீதம் வரை ஒதுக்கி செயல்படுத்தப்படுகிறது.

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் மாநில, மாவட்ட அளவில் கண்காணிக்கப்படுகிறது. இத்திட்டம் மாவட்ட ஊரக வளர்ச்சி முகமைகளால் செயலாக்கப்படுகிறது.

தொண்டு நிறுவனங்கள், தேர்வு செய்யப்பட்ட பயனாளிகளுக்கு இத்திட்டத்தில் பயிற்சி அளிக்கவும், அவர்களது உரிமைகளையும் கடமைகளையும் உணர்த்தும் பயிற்சிகளையும் அளிக்க ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. 8 மாவட்டங்களில் தேர்ந்த 14 வட்டாரங்களில் 13 தொண்டு நிறுவனங்கள் இப்பயிற்சித் திட்டங்களை மேற்கொண்டுள்ளது. கபார்ட் (CAPART) என்ற நிறுவனம் மூலமாக ரூ. 4.73 லட்சம் நிதி உதவி அளித்துள்ளது.

பணி ஆய்வு:

சமுதாய வளர்ச்சிப் பணிகளில் கிறன்படி செயலாற்றி நன்மதிப்புப் பெற்றுள்ள நிறுவனங்கள் மூலமாகவும் அல்லது அரசு இதற்கென வைத்துள்ள நிறுவனங்கள் மூலமாகவும், இத்திட்டப் பணி ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளலாம். இப்பணி ஆய்வு அறிக்கைகள் மாநில அளவிலான ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் ஒப்புதல் பெறப்படுகிறது.

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டப் பணிகள் ஏழை மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தியுள்ள பாதிப்புகளை, 1985-86 ஆம் ஆண்டிற்கு ஆய்வு செய்ததில், இத்திட்டத்தின் பயன் பெறுவோரின் வருவாய் உயர்ந்துள்ளதை அறிய முடிந்தது. இவ் வருவாய் உயர்வு, வறுமைக் கோட்டினை கடந்து முன்னேறும் அளவுக்கு இல்லை. என்றாலும் ஏறக்குறைய 3-ல் 2 பங்கு மக்களின் வருவாய், அவர்களுக்கென ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள ஆண்டு

[1987 ஏப்ரல் 28]

வருவாயான ரூ. 3,500-ஐ தாண்டி உள்ளதை அறிய முடிந்தது. 1985-86 ஆம் ஆண்டில் வறுமைக் கோட்டினைத் தாண்டியுள்ள குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய 44 லிருக்காடு ஆகும்.

சுயவேலை வாய்ப்பிற்கு ஊரக இளைஞர்களுக்குப் பயிற்சி:

சுயவேலை வாய்ப்பிற்கு ஊரக இளைஞர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தல் என்னும் திட்டமானது 1979-80-ல் ஒரு தனித் திட்டமாகத் துவக்கப்பட்டது. ஆனால் ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தில் ஒரு பகுதியாக அது செயல்படுத்தப்பட்டது. ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ்ப் பயனடையத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்களில் 18 முதல் 35 வயதில் உள்ள இளைஞர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்கள் சுயவேலை துவங்குவதற்கு ஏற்ற வகையில் அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பது அத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். சில நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு அப்பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. அங்ஙனமே பயிற்சி முடிவடைந்தவுடன் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டவர் ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின்படி பயன்பெறத் தகுதியுள்ளவர் ஆகிறார். அதாவது மானியம் அளித்தல், தொழிலுக்கான கச்சாப் பொருள்கள் அளித்தல், திட்டத் தயாரிப்பு, தயாரித்த பொருள்களை விற்பல், இவற்றிற்காக அவருக்கு உதவி அளிக்கப்படுகிறது. பயிற்சி காலத்தில் அவருக்கு உதவித் தொகையும் (stipend) அளிக்கப்படுகிறது. பயிற்சி முடிவடைந்தவுடன் ரூ. 500 பெறுபவான தகுதிகள் இல்லாமலாக அளிக்கப்படுகின்றன. இந்திதி உதவியானது ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் சாதாரணமாக அளிக்கப் பெறும் மானியத்திற்கும் கூடுதலாக அளிக்கப்படுகிறது.

சுயவேலை வாய்ப்பிற்கான பயிற்சியில் அதிகமான பெண்களுக்குத் திறமை ஏற்படும் வகையில் 33-1/3 லிருக்காடு இலக்கு பெண்களுக்காக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய பயிற்சி அளிக்கும் நிறுவனங்களுக்கு அவற்றின் அடிப்படை பணிகளைப் பேருக்கிக் கொள்ளும் வகையில் உதவி அளிக்கப் படுகிறது. 1986-87 இல் 3,812 பேர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப் பட்டு 1987-88-ல் 8,765 பேர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஜனவரி திங்கள் வரை பயிற்சி பெற்றவர்களில் 834 பேர் சுயவேலையைத் தொடங்கி விட்டனர். 103 பேர் சம்பளம் பெறும் பணியில் உள்ளனர்.

1987 ஏப்ரல் 28]

**கிராமப்புறப் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள்
முன்னேற்றத் திட்டம்.**

கிராமப்புறப் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் முன்னேற்றத் திட்டம், ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தில் ஒரு கூறாகத் தயாரிக்கப்பட்டது. கிராமப்புறங்களில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 3,500-க்கும் குறைவான வருவாய் உடைய குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை முன்னேற்றம் அடையச் செய்தல் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

பெரியார் மற்றும் தருமபுரி மாவட்டங்களில் 1983-84 முதல் இத்திட்டம் செயல்படத் துவங்கியது. 1986-87-இல் திருச்சி ராப்பள்ளி மாவட்டத்திலும் ரூ. 23.88 இலட்சம் செலவில் இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த மைய அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. 1986-87-இல் பிப்ரவரி திங்கள் வரை அமைக்கப்பட்ட குழுக்கள், பயனடைந்தவர்கள் விவரம் கீழ் வருமாறு:—

மாவட்டம்.	அமைக்கப்பட்ட குழுக்கள்.	பயன் பெற்றோர்
(1)	(2)	(3)
தருமபுரி	149	2,969
பெரியார்	165	2,629

இத்திட்டத்திற்காக 1987-88-இல் ரூ. 30.60 இலட்சம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

1985-86-இல் ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்பு உறுதித் திட்டத்தின்கீழ் தருமபுரி, பெரியார் மாவட்டங்களில் மாவட்டம் ஒன்றுக்கு நான்கு நிலையங்கள் வீதம் பலநோக்கு சமுதாய நிலையங்கள் கட்டுவதற்கு மைய அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. அக்கட்டுமானப் பணி விரைவாக நடைபெற்று வருகிறது. 1986-87 நிதியாண்டில் தருமபுரி மாவட்டத்தில் 8 பல நோக்கு நிலையங்களும் பெரியார் மாவட்டத்தில் 7 நிலையங்களும் ரூ. 25.03 இலட்சம் செலவில் கட்டுவதற்கு மைய அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது.

[1987 ஏப்ரல் 28]

வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குச் சிறு மற்றும் குறு உழவர்களுக்கு உதவும் பெருந்திட்டம்.

வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குச் சிறு மற்றும் குறு உழவர்களுக்கு உதவும் பெருந்திட்டமானது 1983-84-ல் துவங்கப்பெற்றது. இத்திட்டத்திற்காகும் செலவை மைய அரசும் மாநில அரசும் சமமாகப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன.

தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட சிறு மற்றும் குறு உழவர்களுக்கு நில மேம்பாட்டிற்காகவும் சிறு பாசனத்திற்காகவும் கடனோடு கூடிய மானியம் அளிக்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்திலிருந்து மானியத் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. கூட்டுறவு மற்றும் நாட்டுடமை யாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலிருந்து கடன்களும் அளிக்கப்படுகின்றன. இத்திட்டத்தின்படி அளிக்கப்படும் மானியத் தொகை கீழ் வருமாறு:—

சிறு உழவர்—25 விழுக்காடு.

குறு உழவர்—33 1/3 விழுக்காடு.

பழங்குடி உழவர்—50 விழுக்காடு.

இத்திட்டத்தில் சிறு பாசனத்தின்கீழ் கிணறுகள், ஆழமில்லா குழாய்க் கிணறுகள், வடிகடும் நிலைகள், கிணறுகளில் துளை யிடுதல், ஆழப்படுத்துதல், கிணறுகளைப் புதுப்பித்தல், நீர் செல்வதற்கான வழி அமைத்து பம்ப் பொருத்துதல், மின்சார மோட்டார், மசல் இயந்திரம் பம்ப் நிலையங்கள் கட்டுதல் இவற்றிற்காகக் கடனோடு கூடிய உதவித் தொகை அளிக்கப் படுகிறது. அதேபோன்று நிலத்தை மேம்படுத்தவும் உதவி அளிக்கப்படுகிறது.

1986-87 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் முடிய அளிக்கப்பட்ட நிதி, அடைந்த பயன் கீழே குறிக்கப்பட்டுள்ளன:—

கூறு.	ரூ. இலட்சங் களில்	
	செலவு.	பயன் பெற்றோர்.
சிறு பாசனம்	ரூ. 416.50	17,363
நிலத்தை மேம்படுத்துதல்	ரூ. 157.72	7,102

1987 ஏப்ரல் 28]

1987-88-க்கான நிதி ஒதுக்கீடு பின்வருமாறு:—

வேளாண்மைப் பெருந்திட்டம்:

(அ) சிறு பாசனம்—ரூ. 1,323 இலட்சம்.

(ஆ) நில மேம்பாடு—ரூ. 578 இலட்சம்.

தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம்:

தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டமானது 1980 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் முதல் தமிழ் நாட்டில் நிறைவேற்றப் பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்திற்கான செலவினை மத்திய அரசும் மாநில அரசும் சரிபாதியாகப் பகிர்வு செய்து கொள் கின்றன. இத்திட்டத்தின் நோக்கங்கள் வருமாறு:—

(1) கிராமப் புறங்களில், வேலை இல்லாமலும், போதிய வேலையில்லாமலும் உள்ள ஆண் பெண்களுக்கு தக்க வேலை வாய்ப்பு அளித்தல்.

(2) கிராமப் புறங்களில் அடிப்படை வசதிகளை வலுப் படுத்தும் நோக்கத்தோடு சுமுதாயத்திற்குப் பயன்படும் சொத்துக் களை உருவாக்குதல், அதன் மூலம் கிராமப் பொருளாதாரத்தை விசைவாக மேம்படுத்த கிராமப்புற ஏழைகளின் வருவாயைச் சீராக உயர்த்துதல்.

(3) எல்லா வகையிலும், கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துதல்.

இத்திட்டத்தின்கீழ் 1985-86 ஆம் ஆண்டு முடிவு வரை, ரூ. 205.00 கோடி செலவில் 2,097 இலட்சம் மனித உழைப்பு நாட் கள் உருவாக்கப்பட்டன. இத்திட்டத்திற்கென, 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட மொத்தத் தொகை ரூ. 36.22 கோடி யாகும். இதைத் தவிர, 47,400 மெட்ரிக் டன் அரிசியும், அதே அளவு கோதுமையும் (ரூ. 1,588.00 இலட்சம் மதிப்புள்ள) மத்திய அரசால் இத்திட்டத்தின்கீழ் பயன் பெறும் உழைப்பாளர்களுக்கு அளிப்பதற்காக இலவசமாக அளிக்கப்பட்டது. 1987 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் முடிய ஏறக்குறைய ரூ. 47.00 கோடி செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது. (உணவு தானிய மதிப்பீடும் இதில் அடங்கும்).

30-6-1986 வரையில் கொடுத்து வரப்பட்ட நாட்கூலி விகிதமான ரூ. 8-ஐ 1-7-1986 முதல் ரூ. 10-ஆக இருபாலருக்கும் வேறுபாடின்றி நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

[1987 ஏப்ரல் 28]

பின்வரும் பணிகள் 1986-87 ஆம் ஆண்டு இத்திட்டத்தின்கீழ் செயலாக்கப்பட எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன:—

(1) காடுகள் வளர்த்தல்.

(2) பழங்குடியினர் மற்றும் ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு பொத்தமாக வீடுகள் கட்டுதல்.

(3) சமுதாயக் கூடங்கள் கட்டுதல்.

(4) அரிசி மற்றும் சிமெண்ட் கிடங்குகள் கட்டுதல்.

(5) ஆரம்பப் பள்ளிக் கட்டிடம் கட்டுதல்.

(6) கிராமச் சாவடிகள் மற்றும் கால்நடைப் பட்டி கட்டுதல்.

(7) ஊரக இணைப்புச் சாலைகளை மேம்படுத்துதல்.

(8) புதிய குடிநீர் கிணறுகள் அமைத்தல் மற்றும் குடிநீர் ஆதாரங்களை மேம்படுத்துதல்.

ஆதிதிராவிட மற்றும் பழங்குடியினருக்கு மொத்தமாக வீடுகள் கட்டுதல் என்பது தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் ஒரு தலையாய கூறாகும். 1985-86 ஆம் வருடத்தில், 10,229 மொத்தக் குடியிருப்புகள் இத்திட்டத்தின்கீழ் ஆதிதிராவிட மற்றும் பழங்குடியினருக்காகக் கட்டப்பட்டன. இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதி 1986-87-ஆம் ஆண்டில் 20 விழுக்காட்டி விருந்து 50 விழுக்காடாக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. 1986-87-ஆம் ஆண்டிற்கு ஆதிதிராவிட மற்றும் பழங்குடியினருக்கு ரூ. 2,380.40 இலட்சம் செலவில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட 25,313 குடியிருப்பு வீடுகளில், 28-2-1987 வரையில் 22,023 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டன. ஏனைய வீடுகள் கட்டி முடிக்கப் பெறும் தருவாயில் உள்ளன. 1986-87-க்கான மத்திய அரசு ஒப்பளித்துள்ள 3,950 கழிவறைகளில், 1,947 கழிவறைகள் கட்டப்பட்டு விட்டன. இதற்கான ஒதுக்கீடு ரூ. 47.40 இலட்சமாகும்.

1985 ஜனவரியில் பாரதப் பிரதமர் அறிவித்த கொள்கை அறிவிக்கையினைத் தொடர்ந்து ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தில் சமூகக் காடுகள் வளர்த்தல் சம்பந்தமாக, 1986-87-ஆம் ஆண்டிற்காக நிதி ஒதுக்கீட்டில் 25 விழுக்காடு மத்திய அரசு உயர்த்தி உள்ளது. இவ்வொதுக்கீடு ரூ. 905.50 இலட்சமாகும்.

1987 ஏப்ரல் 28]

1987 பிப்ரவரி மாதம் முடிய ரூ. 795.00 இலட்சம் சமூகக் காடுகள் மற்றும் காடு வளர்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் செலவிடப்பட்டது. இதே காலத்தில் 583 லட்சம் மரக் கன்றுகள் 31,678 ஹெக்டேர் நிலப் பரப்பில் நடப்பட்டுள்ளன.

தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்திற்கென 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 3,790.00 இலட்சம் தற்காலிகமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இச்செலவினை மத்திய மாநில அரசுகள் சரிபாதியாக பகிர்ந்து கொள்ளும்.

ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்பு உறுதித் திட்டம்:

மைய அரசு 100 விழுக்காடு நிதி வழங்குகிற திட்டமான ஊரக நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் தமிழ்நாட்டில் 1983-84 முதல் செயல்பட்டு வருகிறது. அதன் நோக்கங்கள் வருமாறு:—

(அ) ஊரகப் பகுதிகளில் வாழும் நிலமற்ற தொழிலாளர் களது ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒருவருக்காவது ஆண்டிற்கு 100 நாள் வரையில் வேலை வாய்ப்பிற்கு உறுதி அளிக்கும் வகையில் ஊரக நிலமற்றோருக்கான வேலை வாய்ப்பினை அதிகப் படுத்துதல்.

(ஆ) ஊரகப் பகுதிகளில் ஏழ்மையில் உள்ளோருக்கு உற் பத்தியின் பயன் உள்ள நிலையான சொத்துக்களை ஏற்படுத்து தல்; ஊரகப் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்தி வேலை வாய்ப்பை அதிகரிக்கும் வகையில் ஊரகப் பொருளாதார சமுதாய அடித்தள அமைப்பை உறுதிப்படுத்துதல்;

(இ) ஊரகப் பகுதிகளில் பொதுவாக உள்ள வாழ்க்கையை மேம்படுத்துதல்;

[1987 ஏப்ரல் 28]

1986-87-ஐப் பொறுத்தமட்டில் கீழ்க்காணும் திட்ட அறிக்கைகள் மைய அரசு சிற்சூ ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப் பட்டன:—

வரிசை எண்	திட்டத்தின் பெயர்	ஒப்புதலளித்த செலவு. (ரூ. இலட்சத்தில்)
(1)	(2)	(3)
1.	ஊரக இணைப்புச் சாலைகள்	2227.730
2.	மேல்மட்ட நீர் மற்றும் சிறுபாசனம்	2000.000
3.	தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பழங்குடியினர் இவர்களுக்கான கூட்டு வீட்டு வசதித் திட்டம்	2365.938
4.	பயன்படுத்தாத நிலங்களில் காடு வளர்ப்பு	697.118
5.	ஊரகப் பகுதிகளில் சுகாதார கழிவறை களைக் கட்டுதல்.	71.000
	மொத்தம்	7361.886

பயன்படுத்தாத நிலங்களில் காடு வளர்ப்பு திட்டத்தைத் தவிர மற்ற திட்ட அறிக்கைகளை மைய அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. பயன்படுத்தாத நிலங்களில் காடு வளர்ப்பு திட்டத்தையும் மைய அரசின் ஒப்புதலுக்கு முன்பாகவே செயற்படுத்த மைய அரசு அனுமதித்திருக்கிறது.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

28-2-1987 வரை ஆன செலவு, அடையப் பெற்ற பயன் :—

வரிசை எண்.	திட்டத்தின் பெயர்.	அளித்த நிதி. ஆன செலவு.	இலக்கு.	முடித்த வேலை	மனித உழைப்பு நாட்கள்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(7)
1.	சாலைப் பணி				
	நெடுஞ்சாலை மற்றும் ஊரகப் பணி)	527.00	405.38	11760.35	25.31
				கி.மீ.	
2.	சிறு பாசனம் (பொதுப்பணித் துறை)	491.00	452.11	31613	30.81
				ஹெக்டேர்	
3.	கால்வாய் (வேளாண்மைப் பொறியியல்)	5.65	208.73	383**	14.71
				குளங்கள்	
4.	ஊரக வளர்ச்சி இயக்குநர் :—				
	(அ) கூட்டு வீட்டு வசதித் திட்டம்	1840.74	1727.54*	25504	133.33
				வீடுகள்	
	(ஆ) சமூகக் காடு வளர்ப்பு	584.60	448.51	38400	52.29
				ஹெக்டேர்	
	(இ) ஊரக துப்புரவுக் கழிவு அறைகள்	47.40	77.50	6771	6.14
				கழிவறைகள்	
	(ஈ) கிராமப்புறப் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் முன்னேற்றத் திட்டம்	21.35	9.36*	15	0.46
				கட்டிடங்கள்	
	மொத்தம் ..	3727.74	3329.13		268.00

பல்வேறுபட்ட வேலைகள் உட்பட

** பல்வேறுபட்ட வேலைகள்.

[1987 ஏப்ரல் 28]

1986-87-க்கு 242.00 இலட்சம் மனித உழைப்பு நாட்களை இலக்காக மைய அரசு நிர்ணயித்திருக்கிறது. 1987 பிப்ரவரி வரை 263.05 இலட்சம் மனித உழைப்பு நாட்கள் இத்திட்டத்தின் கீழ் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 1986-87-க்கு இத்திட்டத்திற்காக ரூ. 5221.90 இலட்சம் (உணவு தாலியம் உட்பட) மைய அரசு வழங்கியுள்ளது.

ஊரகப் பகுதிகளில் இத்திட்டம் மிகுந்த ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தி உள்ளது. தலைமைச் செயலர் தலைமையிலான ஒரு மாநில அளவிலான திட்ட ஒப்புதல் வாரியம் (ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாப்ப்பு உறுதித் திட்டம்) செயல்பட்டு வருகிறது. அது இத் திட்டத்தை விரைவாகச் செயல்படுத்துவதற்கான பெரும் முடிவுகளை மேற்கொள்கிறது.

1987-88 நிதியாண்டிற்கு இத்திட்டத்திற்கு தற்காலிக நிர்ணய ஒதுக்கீடு ரூ. 3,866.71 இலட்சங்கள் ஆகும். இத்தொகை முழுவதையும் மைய அரசு வழங்கும்.

பழக்கத்தில் இருந்திராத திறன் உற்பத்தித் திட்டங்கள்.

(அ) சாண எரி வாயுத் திட்டம்:

புதியதும் மாற்றத்திற்கு உட்படுத்தக் கூடியதுமான திறன் உற்பத்திக்கான வழிகளைக் கண்டு அவற்றை வளர்ப்பதற்காக திட்டமிட்ட தேசிய முயற்சியின் ஒரு பகுதியாக மைய அரசின் பழக்கத்தில் இருந்திராத திறன் உற்பத்தித் துறை, சாண எரி வாயுத் திட்ட வளர்ச்சிக்கான தேசிய திட்டத்தைத் துவங்கியுள்ளது. இத்திட்டத்திற்கு ஊரக வளர்ச்சித் துறை ஒருங்கிணைப்புத் துறையாகும்.

இத்திட்டம் துவங்கப் பெற்றதிலிருந்து தமிழ்நாடு அரசு இதை சீரிய முறையில் செயல்படுத்தி வருகிறது. ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 21,500 சாண எரி வாயு கலன்கள் அமைக்க வேண்டும் என்று இலக்கு வைக்கப்பட்டது. ஆனால் 29,905 சாண எரி வாயு கலன்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 1984-85-ல் 10,000 சாண எரி வாயு கலன்கள் அமைக்க வேண்டும் என்ற இலக்கு வைக்கப்பட்டு, 17,549 கலன்கள் அமைக்கப்பட்டதால் தமிழ்நாடு அகில இந்திய அளவில் நான்காவது

1987 ஏப்ரல் 28]

இடத்தைப் பெற்றது. அதே போல 1985-86-ல் 13,000 கலன்கள் அமைக்க வேண்டும் என்று இலக்கு வைக்கப்பட்டு 18,059 கலன்கள் அமைக்கப்பட்டு அவ்வாண்டில் அகில இந்திய அளவில் தமிழ்நாடு மூன்றாவது இடத்தை பெற்றது. 1986-87-ல் 13,120 கலன்கள் அமைக்க வேண்டும் என்று மைய அரசு இலக்கினை குறித்தது. 31-1-1987 வரை 12,973 கலன்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்நாட்டின் பல மாவட்டங்களில் வறட்சி இருந்தும் 3,374 கலன்கள் அமைக்கும் பணி பல கட்டங்களில் நடைபெற்று வருகின்றது.

முடித்த பணி ஆய்வு:

1981-82-லிருந்து 31-1-1987 வரை 60,937 சாண எரி வாயு கலன்கள் தமிழ்நாட்டில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் 590 கலன்கள் பழுதாகியுள்ளன. அதாவது அமைக்கப்பட்ட கலன்களில் ஒரு விழுக்காடு மட்டுமே பழுதாகியது. இத்தகைய கலன்களைச் செயற்பாட்டிற்கு கொண்டு வருவதற்காக ஒரு மூன்றா கட்ட ஆய்வு வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய இரண்டு சீரமைப்பு அலகுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை கோயம்புத்தூரில் வேளாண்மை பல்கலைக் கழகத்திலும், பட்டுக் கோட்டையில் ஊரக விரிவாக்க பயிற்சி நிலையத்திலும் செயல்படுகின்றன.

எழுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் சாண எரி வாயு திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 30.00 கோடி மானியத்துடன் 1,25,000 சாண எரி வாழ் கலன்கள் அமைக்கும் குறியீடு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 1987-88-ல் ரூ. 6.25 கோடி மானியத்துடன் 25,000 சாண எரி வாயு கலன்கள் அமைக்கும் இலக்கு குறிக்கப்பட்டு உள்ளது.

சாண எரி வாயு கலன்கள் அமைக்கும் பணிக்காக வல்லுநர்களை உருவாக்கும் நோக்கத்தில் ஊரக பகுதிகளில் கட்டுமான பணியாளர்களுக்கு சிறந்த பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. பயிற்சி அளிக்கப்பெற்ற கட்டுமான பணியாளர்களுக்கு ஊரக விரிவாக்க பயிற்சி நிலையங்களில் மறு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஊரக பெண்களுக்கு சாண எரிவாயு திட்டத்தின் பல்வேறுபட்ட பயன்களை விளக்கும் நோக்கத்துடன் பயன் பெறுவோருக்கான ஒரு நாள் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றது. சாண எரி வாயு திட்டம் பற்றி நன்றாக அறிந்து

[1987 ஏப்ரல் 23]

கொள்ளும் பொருட்டு அது குறித்த ஐயப்பாடுகளை போக்கி கொள்வதற்காகவும், ஒவ்வொரு பயிற்சி மூகாமுக்கும் 50 பெண்களுக்கு அழைப்பிதழ் அனுப்பப்பட்டு கலந்து கொள்ளுகிறார்கள்.

1987-88 ஆம் ஆண்டுக்கு தற்காலிக நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 476.10 இலட்சங்களாகும்.

(ஆ) புகையில்லாத மேம்படுத்தப்பட்ட அடுப்பு :

புகையால் ஏற்படக்கூடிய திங்கிலிருந்து பெண்களை காக்கும் பொருட்டும், சமையலறையை துப்புரவாக வைத்துக் கொள்வதற்காகவும், எரி பொருட்களை மிச்சப்படுத்தும் நோக்கத்துடனும், புகையில்லாத மேம்படுத்தப்பட்ட அடுப்புகளை ஊரக பகுதிகளில் அமைத்து அவற்றின் திறன் அறியும் தேசிய திட்டத்தை தமிழ்நாடு துவங்கியிருக்கிறது. அது 1983-84-ல் துவங்கியது.

இத்திட்டத்தின்படி ஊரக பகுதிகளில் ரூ. 50 மதிப்புள்ள புகையில்லாத மேம்படுத்தப்பட்ட மாதிரி அடுப்புகள் இலவசமாக அளிக்கப்படுகின்றன.

1984-85-ல் சிற்றூர்களில் 78,291 புகையில்லா அடுப்புகள் அமைக்கப்பட்டன. அதில் அதிக இந்நிய அளவிலேயே தமிழ்நாடு இரண்டாவது இடத்தை பெற்றதால் மைய அரசின், புழக்கத்தில் இருந்திராத திறன் ஆதாரத் துறையின் தேசிய விருதைப் பெற்றது. 1985-86-ல் தமிழ்நாட்டில் 1,01,555 அடுப்புகள் அமைக்கப்பெற்று இந்திய நாட்டிலேயே முதலாவதாக வந்தது. 1986-87-ல் மைய அரசு தமிழ்நாட்டிற்கு 50,000 அடுப்புகள் இலக்கை குறித்தது. அதை மிஞ்சி 55,654 அடுப்புகள் 31-1-1987 வரை அமைக்கப்பட்டு விட்டன.

மேலும் முதலமைச்சரது மதிய உணவு நிலையங்களில் சமுதாய அடுப்புகள் அமைக்கும் திட்டம் துவக்கப்பெற்று இருக்கிறது. முதலில் ஊராட்சி ஒன்றியக் கட்டிடங்களில் அமைக்கப் பெற்றிருக்கும் 12,500 நிலையங்களிலும், 200 மாதிரி சமுதாய அடுப்புகள் அமைக்கப்படும். 31-1-1987 வரை 6,258

1987 ஏப்ரல் 28]

முதலமைச்சர் மதிய உணவு நிலையங்களில் சமுதாய அடுப்புகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. முதலமைச்சரது மதிய உணவு திட்ட மையம் ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 85.50 வீதம் உதவித் தொகை அளிப்பதற்கு மைய அரசு இசைந்திருக்கிறது.

ஊரக தகவல் அளிப்பு திட்டம் :

சென்னை மாநகரில் தொலைக்காட்சி நிலையம் அமைக்கப் பட்டதாலும், வேலூர், ஏற்காடு, கோயம்புத்தூர், கொடைக் கானல், கும்பகோணம், பாண்டிச்சேரி, திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய நகரங்களில் குறைந்த திறனுள்ள ஒலி அனுப்பி கருவி அமைக்கப்பட்டதாலும், ஊரக மக்களுக்காக சமுதாயத்துக் கான காட்சி திட்டம் புதியதாக ஏற்படுத்தப்பட்டது. தொலைக்காட்சி தெரியக்கூடிய இடங்களில் அரசின் உதவித் தொகையுடன் ஊராட்சிகளில் 8,322 தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் அமைக்க அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. ஊராட்சிகளில் 31-12-1986 முடிய 5,265 கருப்பு-வெள்ளை சமுதாய தொலைக்காட்சி பெட்டிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அரசின் உதவித் தொகையுடன் ஊராட்சிகளுக்காக 3,430 வண்ணத் தொலைக்காட்சி பெட்டிகள் வாங்கி அளிக்கப்படும். இத்துறை அளித்த சமுதாய தொலைக்காட்சி பெட்டிகளை பேணி வருவதோடு கல்வித்துறை மற்ற அரசு அமைப்புகள் ஆகியவை அமைந்துள்ள தொலைக்காட்சி பெட்டிகளையும் ஊராட்சிகளில் இத்துறை பேணி வருகிறது. சிற்றூர்களில் அமைப்பதற்காக கூடுதலாக கருப்பு-வெள்ளை மற்றும் வண்ண தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளை ஊராட்சிகளுக்கு அளிக்க லாம் என்று கருதப்படுகிறது. மேற்சொன்ன மின்னணுவியல் வாயிலான காட்சியின் கல்வி மற்றும் தகவல் பயன்பாட்டினைக் கருதி தொலைக்காட்சி பெட்டிகள் அளிப்பதற்கான செலவினை முழுவதும் ஊராட்சி நிதியிலிருந்தோ முழுவதும் தனியார் நன்கொடையிலிருந்தோ, அல்லது பாதி ஊராட்சி நிதியிலிருந்தும் பாதி தனியார் நன்கொடையிலிருந்தும் ஏற்கப்படும்.

ஊரக தகவல் அளிப்பு திட்டத்தினை தீவிரப்படுத்த அரசு கருதுகிறது. புதிய ஊரக தகவல் அளிப்பு திட்டத்தின்படி ஒரு வண்ணத் தொலைக்காட்சி பெட்டியும், ஒரு ஒளிநாடா மூலமான காட்சிப்பெட்டியும் ஒவ்வொரு ஊராட்சிக்கும் மற்றும்

[1987 ஏப்ரல் 28]

பேரூராட்சிக்கும் அளிக்கப்படும். 1987-88-க்கான உள்ளாட்சி அமைப்புகள் சமுதாய தொலைக்காட்சி பெட்டிகள் வாங்கு வதற்கான தற்காலிக நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 75.00 இலட்சங்கள் ஆகும்.

ஊரக குடிநீர்த் திட்டங்களைப் பராமரித்தல் :

இறைப்பான்கள் மற்றும் மின்விசை இறைப்பான்களைப் பேணிக்காக்கும் பொறுப்பு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. * உள்ளூர் மக்கள் ஒத்துழைப்போடு இவைகளை நன்முறையில் பேணிக்காக்கவும் குடிநீர்த் திட்டங் களை நிறுவுவதில் மட்டும் தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம் அதிக அக்கறை செலுத்தும் வகையில் பேணிக்காத்தலுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. கிராமப் பகுதிகளில் 80,659 கைஇறைப் பான்களும் 16,892 மின்விசை இறைப்பான்களும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் பராமரிக்கப்படுகின்றன.

இந்த கைஇறைப்பான்கள் மற்றும் மின் விசை இறைப்பான் களை பராமரிக்கும் பணி “மூன்று அடுக்கு நிர்வாக முறையில்” நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. ஊராட்சி ஒன்றிய அளவில் ஒரு கம்மியர் பொருத்துனர் உள்ளார். இளநிலைப் பொறியாளர்/ உதவிப்பொறியாளர் தலைமையில் அமைந்த ‘நடமாடும் இறைப் பான் பராமரிப்பு குழு’ கோட்ட அளவில் இயங்கி வருகிறது. இந்தப் பராமரிப்பு குழுவிற்கு வாகனங்கள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பேணி காத்தல் பணிகளை நன்முறையில் மேற்பார்வையிட உதவி நிர்வாகப் பொறியாளர் தலைமையில் அமைந்த மேற்பார்வை பிரிவு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களின் நேரடிப் பார்வையில் இயங்கி வருகிறது. ஒவ்வொரு ஊராட்சி யிலும் கைஇறைப்பான் பாதுகாப்பாளர் பணியில் அமர்த்தப் பட்டுள்ளார். இறைப்பான்கள் பழுதுபட்டால் பாதுகாப்பாளர் தனக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள அஞ்சல் அட்டையில் அதைப்பற்றிய விவரங்களை எழுதி ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளருக்கு அறிவிப்பார். இறைப்பான்கள் பெரிய அளவில் பழுதுபட்டால் நடமாடும் இறைப்பான் குழு சீர் செய்யும்.

தங்குதடையின்றி எப்போதும் நல்ல குடிநீர் கிடைக்க வேண்டும் என்றால் கிராமங்களில் மட்டுமின்றி பேரூராட்சி பகுதிகளிலும் உள்ள கைஇறைப்பான்கள் மற்றும் மின்விசை இறைப்பான்களை நன்முறையில் பேணி பாதுகாக்க வேண்டும்.

1987 ஏப்ரல் 28]

எந்த ஒரு இறைப்பானும் ஏழு நாட்களுக்கு மேல் பழுதுபட்டு இருக்கக்கூடாது என அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. கைஇறைப்பான்களையும் மின்விசை இறைப்பான்களையும் நன்முறையில் பேணிக்காக்க கூடுதல் நிதி தேவை. எனவே “குறைந்தபட்ச தேவைகளை நிறைவு செய்யும் திட்டத்தின்” கீழ் ஊரக குடிநீர்த் திட்டங்களை பேணிக்காக்க, 10 விழுக்காடு நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய முடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. குறைந்தபட்சத் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் திட்டத்தின் கீழ் 1986-87 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 150 இலட்சம் கைஇறைப்பான்களை பராமரிப்பதற்கென ஊரக வளர்ச்சி இயக்குநருக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. தொடர்ந்து நீர் வராமல், நீர் வற்றிப்போன இறைப்பான் இடங்களை புதுப் பிப்பதற்கும், துருப்பிடித்த இரும்பு மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டிகளை துருப்பிடிக்காத கான்கிரீட் கலங்களில் அமைப்பதற்கும் இத்தொகையைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். கை இறைப்பான்களையும் மற்றும் மின்விசை இறைப்பான்களையும் பேரூராட்சிகளில் பராமரிக்க ரூ. 50 இலட்சம் பேரூராட்சிகளின் இயக்குநருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1987-88 ஆம் ஆண்டு ஊரக குடிநீர் திட்டத்திற்காக மின்விசை இறைப்பான்கள் மற்றும் கைஇறைப்பான்களை பேணிக்காக்க குறைந்தபட்சத் தேவை திட்டத்தின் கீழ் உள்ள மொத்த ஒதுக்கீட்டில் 10 விழுக்காடு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதைத்தவிர ரூ. 75 இலட்சம் 1987-88 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவு திட்டத்தில் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. பழுதுபட்ட இறைப்பான்களை செப்பனிடுவதால் ஏற்படும் கால தாமதத்தை தவிர்ப்பதற்காக, தேவையான உதிரி பொருட்களை எப்போதும் தயாராக வைத்திருக்கும்படி மாவட்ட அதிகாரிகள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். நூறு கைஇறைப்பான்களுக்கு மேற்கொண்ட வட்டாரங்களை பொறுத்தவரையில் கூலி அடிப்படையில் பொருத்துநர்களை பணியில் அமர்த்திக்கொள்ள மாவட்ட ஆட்சியாளர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இறைப்பான்கள் எங்கெங்கு அமைந்துள்ளன என்பதை எளிதில் கண்டுகொள்ளும் வகையில் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் வரைபடங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு அவைகளுக்கென தனிப்பட்ட எண்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இறைப்பான்கள் கதிர்வட்ட இயங்குபவரின் பெர் கோடுகளைத் நடத்துப்படி மாவட்ட

[1987 ஏப்ரல் 28]

அதிகாரிகள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். இறைப்பான்களை சீராக பேணிக்காக்க உதவும்வகையில் அறிவுரைகள் அடங்கிய புத்தகத்தை களப் பணியாளர்கள் உருவாக்கியுள்ளனர்.

ஊரகத் துப்புரவு:

வருவாய் கிராமங்களில் பொது கழிப்பறைகள் கட்டுவது:

சமூக பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும், மக்களின் அடிப்படைத் தேவைக்கும் மேம்பட்ட துப்புரவு தேவையாகும். பாதுகாக்கப் பட்ட குடிநீர் வழங்குவதில் சுகாதார நலன்கள் சரியான துப்புரவு வசதிகள் இன்றி முழுமையாக அமையாது என்பதை ஆய்வுகள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றன. ஊரக பகுதிகளில் துப்புரவு கழிவறை இல்லாதிருப்பது சுகாதார கேடு என்பது மட்டுமல்லாது பெண்களுக்கு தனி இடம் கிடைக்காததால் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துகிறது. 1981-1990 பன்னாட்டு குடிநீர் வழங்கு துப்புரவு பத்தாண்டுகள் என்பதையொட்டி ரூ. 16.94 கோடிகள் செலவில் 11,366 கழிவறைகள் கட்டுவதற்கு அரசு அனுமதியளித்திருக்கிறது. அத்திட்டம் 1982-83-லிருந்து படிப் படியாக செயல்படுத்தப்படுகிறது. 1987 ஜனவரி வரை 11,239 பெண்களுக்கான கழிவறைகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இக்கழி வறைகள் எல்லாவற்றிலும் தண்ணீர் அளிப்பதற்கும் அது சரிவர நடைபெறுவதற்கும் சிறப்பான முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

யூனிசெஃப் உதவியுடன் குறைந்த செலவிலான தனிநபர் கழிப்பிடம் கட்டுதல்:

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் யூனிசெஃப், மைய அரசு, உலக வங்கி இவற்றின் உதவியுடன் குறைந்த செலவிலான தனி நபர் கழிவறைகள் கட்டும் திட்டம் 1984-85-ல் துவங்கப்பெற்றது. இத்திட்டத்தின்கீழ் 920 பொதுக் கழிவறைகள் கட்ட அனுமதிக்கப் பட்டது. அவை கட்டப்பட்டுவிட்டன. குறைந்த செலவிலான 1,335 தனிநபர் கழிவறைகளும் இலக்கு நிர்ணயித்தவாறு கட்டி முடிக்கப்பட்டன.

1987 ஏப்ரல் 28]

மைய ஊரக துப்புரவுத் திட்டம்:

ஊரக பகுதி மக்களின் 25 விழுக்காடு மக்களுக்கு துப்புரவு வசதிகள் அளிப்பது ஏழாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் ஒரு நோக்கமாகும். ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்பு உறுதித் திட்டம், தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் ஆகியவற்றின் கீழ் துப்புரவு கழிவறைகளை ஊரக பகுதிகளில் கட்டுக் ஒருங்கிணைப்புத் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இவ் விரண்டு திட்டங்களின் தலையாய நோக்கம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பழங்குடியினர் ஆகியோருக்கு வசதிகள் செய்து கொடுப்பதாகும். இருப்பினும் பிரச்சனை பெரியது என்பதால், மேற்சொன்ன திட்டங்களினால் அடையப்பெற்ற பயன் போதும் என்று சொல்ல முடியாது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்/பழங்குடியினர் ஆகியோரது வீடுகள் தவிர மற்ற வீடுகளிலும் துப்புரவு கழிவறை வசதி அளிக்க வேண்டி இருக்கிறது. இதை கருதித்தான் மைய அரசு, மைய ஊரக துப்புரவுத் திட்டத்தை தனியார் வீடுகளில் சுகாதார கழிவறைகள் கட்டும் திட்டத்தை துவக்கியிருக்கிறது. இத்திட்டத்திற்காக ரூ. 44.32 இலட்சங்கள் மைய அரசு ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதில் ரூ. 23.00 இலட்சங்களை மைய அரசு ஏற்கெனவே வழங்கியிட்டது. எவ்வளவு உதவித் தொகை அளிக்க வேண்டும் என்பது மாநில அரசு இப்பொழுது கூறிக்கூ வசுக்க வரையறைகளின்படி நிர்ணயிக்கப்படும். விரைவில் இத்திட்டம் துவக்கப்படும்.

பயிற்சித் திட்டம்:

மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் பயன் விளைவிப்பது என்பது சரியான பயிற்சியையும், செயல்படுத்தும் அலுவலரது செயல் முறையையும் பொருத்தது என்பதை கருத்தில் கொண்டு ஏழாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் பயிற்சிக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப் பட்டது. வளர்ச்சித் துறை பணியாளர்களது பயிற்சி தேவை களுக்கேற்ப கீழ்க்காணும் ஆறு பயிற்சி நிலையங்கள் ஊரக வளர்ச்சி இயக்குநரது கட்டுப்பாட்டில் செயல்பட்டு வருகின்றன.

1. மாநில ஊரக வளர்ச்சி நிலையம், சென்னை.

(உயர்மட்ட பயிற்சி நிலையம்)

2. ஊரக விரிவாக்க பயிற்சி நிலையம்,

(ஐந்து இடங்கள்)

[1987 ஏப்ரல் 28]

(அ) சத்தியவிஜயநகரம், வடாற்காடு மாவட்டம்.

(ஆ) த. கல்லுப்பட்டி, மதுரை மாவட்டம்.

(இ) கிருஷ்ணகிரி, தர்மபுரி மாவட்டம்.

(ஈ) பட்டுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

(உ) பவானிசாகர், பெரியார் மாவட்டம்.

மேற்சொன்ன ஐந்து ஊரக விரிவாக்க பயிற்சி நிலையங்களும் தொழிற்பட்டறை அலகுகள் உடையனவாய் உள்ளன. அவை கிராமப்புற இளைஞர்களுக்கு சுய வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தில் பயிற்சி அளிப்பதில் தீவிர பங்கு வகிக்கின்றன. த. கல்லுப்பட்டியிலும், சத்தியவிஜயநகரத்திலும் உள்ள ஊரக விரிவாக்க பயிற்சி நிலையங்கள், வீட்டு பராமரிப்பு அறிவியல் அலகுகள் உடையனவாய் உள்ளன. எனவே அவ்விடங்களில் பாலசேவிகாக்களுக்கும், தொடர்பு கொண்ட சமூகநலத் துறை பெண் ஊழியர்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றது. சென்னையிலுள்ள மாநில ஊரக வளர்ச்சி பயிற்சி நிலையத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர், துணைத்தலைவர் ஆகிய அலுவலர் அல்லாதவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

இங்கு குறிப்பிட்டவாறு பல்வகையான தொழில்களில் ஊரக இளைஞர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு, இளைஞர்க்கான சுயவேலை பயிற்சி திட்டத்தின் கீழ் மாவட்ட ஊரக வளர்ச்சி முகமைகளுக்கு அயல் பணிமுறையில் இவ்விளைஞர்கள் அனுப்பப்படுகிறார்கள். அப்பயிற்சியாளர்களுக்கு பயிற்சிக்கான செலவு உதவித் தொகை ஆகிய செலவினை அந்தந்த மாவட்ட ஊரக வளர்ச்சி முகமை ஏற்றுக்கொள்கிறது. பயிற்சி வகுப்புகளின் காலம் பயிற்சி அளிக்கப்படும் தொழில்களுக்கு ஏற்ப மூன்று மாதங்கள் முதல் எட்டு மாதங்கள் வரை இருக்கும்.

1. எண்ணை இயந்திரம், மின்சாரம் மோட்டார் பழுது நீக்கம் மற்றும் பேணி பாதுகாத்தல்.

2. பூச்சி மருந்து தெளிப்பு இயந்திர நுணுக்கம் மற்றும் தாவர பாதுகாப்பு தொழில் நுணுக்கம்.

3. பண்ணை வண்டி செய்தல் மற்றும் மரப்பொருட்கள் செய்தல்.

1987 ஏப்ரல் 28]

4. ஆர்க் மற்றும் கேஸ் வெல்டிங்.
5. குழாய் பொருத்துதல் மற்றும் பழுது நீக்கம்.
6. மின்சார கம்பி வேலைகள் மற்றும் மோட்டார் ரீ வைண்டிங்குகள்.
7. கயிறு மற்றும் கயிறுபாய் வேலைகள்.
8. தானியங்கி இயந்திரம் மற்றும் வாகனம் ஓட்டுதல்.
9. வானொலி மற்றும் தூக்கி செல்லும் வானொலிப்பெட்டி மற்றும் தொலைக்காட்சி பெட்டி பேணுதலும் பழுது நீக்கலும்.
10. தகர வேலைகள்.
11. சைக்கிள் பழுது பார்த்தல்.

திருநெல்வேலியில் ஒரு ஊரக விரிவாக்க பயிற்சி நிலையத்தை துவங்கி வைத்தல் தொடர்பாக மைய அரசுடன் தொடர்பு கொள்ளப்படுகிறது.

தெரு விளக்குகளை பராமரித்தல் :

ஊராட்சிகளிலும், பேரூராட்சிகளிலும் குடியிருப்பு பகுதிகளில் தெரு விளக்குகளை அமைப்பதற்காக தேவையான நிதி ஒதுக்குவதற்கு ஊராட்சிகளுக்கும், பேரூராட்சிகளுக்கும் 1958-ம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு ஊராட்சி சட்டம் வகை செய்கிறது. குடியிருப்புகள் இல்லாத பகுதிகளிலும் தெருவிளக்குகளை அமைப்பது குறித்து உள்ளாட்சி அமைப்புகள் முடிவு செய்துகொள்ளலாம். தெருவிளக்குகளை பராமரிப்பது என்பது உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் பொறுப்பாக இருந்தாலும், பழுதாகிபோன விளக்குகளை அகற்றி, புதியவற்றை பொருத்துதலை தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் செய்து வந்தது. இவ்விதமாக தெரு விளக்குகள் இரு அமைப்புகளின் கட்டுப்பாட்டில் வந்ததால் தெரு விளக்குகள் எறியாதது தொடர்பாக நிறைய குறைகள் தெரிவிக்கப்பட்டன. எனவே இது குறித்து அரசு தெளிவாக ஆய்வு செய்தபின் பேரூராட்சிகளிலும், ஊராட்சிகளிலும் தெரு விளக்குகளை பராமரிக்கும் பொறுப்புகளை தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்திடமே அரசு ஒப்படைத்தது. இருந்தாலும், தெரு விளக்குகளை பராமரிப்பதில் இன்னும் முன்னேற்றம் காணப்படவில்லை. உள்ளாட்சி

[1987 ஏப்ரல் 28]

நிறுவனங்கள் மின்சாரத்திற்கான கட்டணத்தையும் உதிரி பொருட்களுக்கான செலவையும் தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்திற்கு செலுத்தினாலும் என்ன வேலைகள் நடந்து எக்கருவிகள் மாற்றி அமைக்கப்பட்டன என்பது உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கு தெரியாமல் இருந்தது. எனவே இப்பொருள் குறித்து அரசு மீண்டும் ஆய்வு செய்தது. அதன்பின் தெருவிளக்குகளை பராமரிக்கும் பொறுப்பினை மீண்டும் ஊராட்சி, பேரூராட்சிகளுக்கே ஒப்படைத்து 1986-ல் ஆணைகள் வெளியிடப்பட்டன.

கீழ்க்காணும் பொருள்கள் தொடர்பாக முடிவு மேற்கொள்ளவும், அம்முடிவுகளை உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கு தெரிவிக்கவும் தெரு விளக்குகளுக்குத் தேவையான உதிரிப் பொருட்களை வாங்கவும் மாநில அளவிலான “ஒப்பந்தக் குழு” ஏற்படுத்தியும் ஆணையிடப்பட்டது.

1. மின்சார பொருட்களைத் தயாரிக்கும் நல்ல தயாரிப்பாளர்கள் பட்டியல்களை தயாரித்தல்.
2. பலதரப்பட்ட பொருட்களின் விலையை நிர்ணயித்தல்.
3. மின்சார பொருட்களை எப்போது மாற்ற வேண்டும் என்று நிர்ணயித்தல்.

மேற்சொன்ன பொருட்கள் குறித்து முடிவு செய்ய ஒப்பந்தக் குழு ஆண்டுக்கொருமுறை கூடும்.

கிராமப் பணிகள் திட்டங்கள்:

ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் அமைப்பு காலத்திலிருந்து பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுதல், இணைப்புச் சாலைகள் அமைத்தல், குடிநீர் வழங்குதல் போன்ற பணிகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் செயற்படுத்தப்பட்டன. இதற்காக ஏற்படும் செலவினத்தை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்கள் நிதிக்கு தக்கவாறு அரசுடன் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இத்திட்ட செலவினத்தில் விகிதாச்சார முறையில் பங்கு கொள்வது ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அரசின் செலவினத்தை ஓரளவு நிறைவு படுத்துகிறது. எனவே கிராமப் பணிகள் திட்டத்தில் செயற்படுத்தப்பட்ட திட்டங்களான பள்ளிக் கட்டிடம் கட்டுதல், இணைப்பு சாலைகள் அமைத்தல் போன்றவைகளை தற்போது தேசிய

1987 ஏப்ரல் 28]

ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் மற்றும் ஊரக நிலமற்றோர் வேலை உறுதியளிப்புத் திட்டம் ஆகியவற்றின் கீழ் செயல்படுத்த தீர்மானிக்கப்பட்டது. எனவே 1986-87, 1987-88 ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டங்களில் இத்திட்ட இனங்களுக்கு அடையாள நிதி ஒதுக்கீடு மட்டுமே ஏற்படுத்தப்பட்டன. குடிநீர் வழங்கல் பணிக்காக 1987-88 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 75.00 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

சமூகக் கல்வி மானியம்:

12,823 சமூகக் கல்வி மையங்களுக்கும் 378 தகவல் மையங்களுக்கும் நிதி உதவி அளிக்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்திற்கு 1987-88 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 10 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள்:

தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் 369 ஒன்றிய மருந்தகங்களும், 560 ஊரக மருந்தகங்களும் இயங்கி வருகின்றன. நவீன மருத்துவம், ஆயுர்வேதம், சித்த வைத்தியம் மற்றும் யுனானி வைத்தியம் கிழான சிகிச்சைகள் இந்த மருந்தகங்கள் மூலம் கிராம மக்களுக்கு கிடைக்கின்றன.

மேற்கூறிய இரு மருந்தகங்களையும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களே பராமரித்து வருகின்றன. ஒன்றிய மருந்தகங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஓர் ஒன்றியத்தில் ஒரு மருந்தகத்திற்கு ஆண்டுக்கு ரூ. 5,400 என்ற விகிதத்தில் அரசு மானியம் அளித்து வருகிறது.

கால்நடை வளர்ச்சி:

1986-87 ஆம் ஆண்டில் 24 இரண்டாவது கால்நடை மருந்தக கட்டிடங்கள் கட்ட ரூ. 12 இலட்சம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1987-88 ஆம் ஆண்டில் கால்நடை பராமரிப்பு இயக்குநரைக் கலந்தாலோசித்த பின்னர் 24 இரண்டாவது கால்நடை மருந்தக கட்டிடங்கள் கட்டுவது பற்றி உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

[1987 ஏப்ரல் 28]

கிடாரி கன்று வளர்ப்புத் திட்டம்:

1986-87 ஆம் ஆண்டில் இம்மாநிலத்தில் இத்திட்டம் ஐந்து கிரிவாக்க பயிற்சி மையங்களில் செயலாக்கப்படுகிறது. 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 6.00 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மீனளங்கள்:

1986-87 ஆம் ஆண்டில் தீவிர மீன் வளர்ப்புத் திட்டத்திற்கு குறிப்பிட்ட சில இடங்கள் நான்கு மாவட்டங்களில் தேர்வு செய்யப்பட்டன. குளங்களை அபிவிருத்தி செய்ய மீன் வளத் துறையில் உள்ள தொழில்துட்ப அலுவலர் மூலம் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற வழி வகுக்கப்பட்டுள்ளது. 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 6.00 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ரூ. 6.00 இலட்சம் செலவிலே இத்திட்டத்தை 1987-88 ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து செய்ய உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

சிறுபாசன ஆதாரத்தை மேம்படுத்தல்:

சிறுபாசன ஆதாரங்களைப் பாதுகாத்தல், பராமரித்தல் போன்ற அதிகாரங்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. 3,28,076 ஹெக்டேர் ஆயக்கட்டுள்ள 23,761 சிறுபாசன ஏரிகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் பராமரிக்கப்படுகின்றன.

சிறு பாசன ஆதாரங்களை மேம்படுத்துவதற்காக ரூ. 20.00 இலட்சம் 1987-88 ஆம் ஆண்டில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1987 ஏப்ரல் 28]

பேரூராட்சி நிர்வாகம்:

தமிழ்நாட்டில் 645 பேரூராட்சிகள் உள்ளன. இப்பேரூராட்சிப் பகுதிகளில் ஒரு கோடி மக்கள் வாழ்கின்றனர். இப்பேரூராட்சிகள் முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை, தேர்வு நிலை, நகரியங்கள் என பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் விபரம் பின்வருமாறு:—

பேரூராட்சிகளின்
எண்ணிக்கை.

1. முதல் நிலை	268
2. இரண்டாம் நிலை	86
3. தேர்வு நிலை	274
4. நகரியங்கள்	17
	645

1981 ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட மக்கட்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி 212 பேரூராட்சிகள் நகர்ப்பகுதிகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டன. எஞ்சியுள்ள 433 பேரூராட்சிகள் கிராமப்பகுதிகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டன. 1985-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் மைய அரசு கிராமப்பகுதி பேரூராட்சிகளை தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் ஒப்புதலளிக்கப்படுகின்ற திட்டங்களில் சேர்த்துக்கொள்ள மறுப்பேதுமில்லை என்று தெளிவுபடுத்தியது. இதன் அடிப்படையில்தான் தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் கிராமப்பகுதி பேரூராட்சிகளுக்கு விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. வறுமை ஒழிப்புத் திட்டத்தின் செயற்பாட்டில் நகர்ப் பகுதிப் பேரூராட்சிகள் சேர்க்கப்படவில்லை. இது செயற்கை வேற்றுமையே என்பதால் இதுகுறித்து மைய அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டு எல்லா நகர்ப்பகுதி பேரூராட்சிகளும் கிராமப்பகுதி பேரூராட்சிகளும் லரே மாதிரியாக நடத்தப்பட வேண்டுமென இவ்வரசு கேட்டுள்ளது.

[1987 ஏப்ரல் 28]

பேரூராட்சிகளின் வருவாய் விபரங்கள் :

வீட்டு வரி, தொழில் வரி, வாகன வரி போன்ற வரிகளை அரசு நிர்ணயித்துள்ள குறைந்தபட்ச மற்றும் அதிகப்பட்ச வரம்புக்கு ஏற்ப, வரி விதிக்கும் அதிகாரம் பேரூராட்சிகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. வேளாண்மை நிலங்களின்மீதும் வரி விதிக்க பேரூராட்சிகளுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அங்காடிக் கட்டணம், வண்டி நிறுத்தும் இடங்களுக்கான கட்டணம், வருவாய் தரும் இனங்களின் மீதான கட்டணம், ஆபத்துமிருந்த தொழில் களுக்கான உரிமக்கட்டணம், சொத்துக்களை கைமாற்றும்போது விதிக்கப்படும் தீர்வை, கேளிக்கை வரியிலிருந்து கிடைக்கும் பங்குத்தொகை ஆகியவை பேரூராட்சிக்கு வருவாய் வழங்கும் வாயில்கள் ஆகும். ஊராட்சிகளின் சட்டத்தின் 115-வது பிரிவின் படி வசூலிக்கப்படும் உள்ளூர் மேல்வரியில் ஒரு பங்கு பேரூராட்சி களுக்கு உண்டு.

பொதுவாக பேரூராட்சிகளின் நிதி நிலைமை நிறைவு தருவதாக இல்லை. 513 பேரூராட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் தனிநபர் வருமானம் ரூ. 25-க்குக்கீழ்தான். 132 பேரூராட்சி களைப் பொறுத்தவரையில் தனி நபர் வருமானம் ரூ. 50-க்கும் கீழ்தான். பணியாளர் ஊதிய உயர்வு மற்றும் அவ்வப்போது அக விலைப் படிகள் உயர்த்தப்படுவதால் பேரூராட்சிகளின் நிர்வாகச் செலவு மிக அதிகமாகி குறைந்தபட்ச அடிப்படை வசதிகளைக் கூட தம் பகுதிகளுக்குச் செய்து கொடுக்க இயலாத நிலையில் அவை உள்ளன.

குடிநீர் வழங்கல் :

1981 ஆம் ஆண்டு மக்கட்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி 433 பேரூராட்சிகள் கிராமப்பகுதி பேரூராட்சிகளாக வகைப்படுத்தப் பட்டன. இத்தகைய 433 கிராமப்பகுதி பேரூராட்சிகளில் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்கும் திட்டம் 277 பேரூராட்சி களுக்கு வழங்கப்பட உள்ளது. முழு மானியத்தோடு குடிநீர் வழங்கல் திட்டம் கிராம ஊராட்சியைப் போன்று கிராமப்பகுதி பேரூராட்சிகட்கு விரிவுபடுத்த அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

1987 ஏப்ரல் 28]

சிறு குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்தைப் பேரூராட்சிகளில் செயல்படுத்துவதற்காக 1986-87 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 25 இலட்சம் அரசால் ஒப்புதலளிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் 18 பேரூராட்சிகளில் தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலம் செயலாக்கப்படுகிறது.

உலக வங்கியின் உதவியுடன் ரூ. 42.84 கோடி மதிப்பீட்டில் எழுபத்திரண்டு குடிநீர் வழங்கும் திட்டங்களுக்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் 63 திட்டங்கள் 75 விழுக்காடு மானியமும் மற்றும் 9 திட்டங்கள் 100 விழுக்காடு மானியமும் பெறவிருக்கின்றன.

12,724 கை இறைப்பான்களையும் 2,475 மின் விசை இறைப்பான்களையும் பேரூராட்சிகள் பேணி வருகின்றன. இறைப்பான்கள் பேணி வருவதற்கும் துருப்பிடித்த இரும்பு மேல்நிலை தொட்டிகளுக்குப் பதிலாக துருப்பிடிக்காத காங்கிரீட் மேல்நிலை நீர் தேக்கத் தொட்டிகள் கட்டுவதற்கும் 1985-86 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 50 இலட்சம் வழங்கப்பட்டது. 1986-87 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 75 இலட்சம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மகளிர்களுக்குக் கழிப்பிடங்கள் கட்டுதல் :

ஊரகப் பகுதிகளில் நலிந்த பிரிவினரை மேம்படுத்துவதற்காக வசதிகள் அளிக்க செயற்படுத்தப்படும் எண்ணற்ற வளர்ச்சித் திட்டங்களில் பேரூராட்சிகளில் கிராமிய மகளிர்களுக்காக கழிப்பிடங்கள் அமைத்துக் கொடுப்பது தலையாயதாக உள்ளது. நீர் வசதியுள்ள எல்லா பேரூராட்சிகளிலும் இக் கழிப்பிடங்கள் பேரூராட்சிக்கு இரண்டாக ஒவ்வொரு பேரூராட்சியிலும் படிப்படியாக அமைத்துக் கொடுக்க கருதப்பட்டுள்ளது. 80 பேரூராட்சிகளில் கிராமிய மகளிர்களுக்காக 160 பொதுக் கழிப்பிடங்கள் கட்டிக் கொடுக்க ரூ. 27 இலட்சம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இப்பணி முடியும் தருவாயில் உள்ளது. இரண்டாவது கட்டமான இப்பணியை ரூ. 5 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் எடுத்து செயல்படுத்த கருதப்பட்டுள்ளது.

[1987 ஏப்ரல் 28]

குறைந்த செலவிலான துப்புரவுத் திட்டம் :

மைய அரசினால் தொடங்கப்பட்ட சிறு மற்றும் நடுத்தர நகர்களின் ஒருங்கிணைந்த மேம்பாடு திட்டத்தின்கீழ் ஓசூர் மற்றும் கள்ளக்குறிச்சி பேரூராட்சிகள் குறைந்த செலவிலான துப்புரவு திட்டத்தை செயலாக்க தீர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்காக ரூ. 27.40 இலட்சம் செலவுக்கு ஒப்புதலளிக்கப்பட்டுள்ளது. இச்செலவில் ரூ. 14.60 இலட்சத்தை மைய அரசும் ரூ. 12.80 இலட்சத்தை மாநில அரசும் ஏற்றுக்கொள்ளும் இத்திட்டத்தில் 739 உலர் கழிவறைகள் சுகாதாரக் கழிப்பிடங்களாக மாற்றவும் 2,200 புதிய கழிப்பறைகள் கட்டப்படவும் உள்ளது. ஓசூர் பேரூராட்சியில் இப்பணி தர்மபுரி மாவட்ட வளர்ச்சி கழகத்திற்கு ஒப்படைக்கப்பட்டு குறியீட்டளவில் 50 விழுக்காடு முடிக்கப்பட்டுள்ளது.

கள்ளக்குறிச்சி பேரூராட்சியில் கழிப்பிடங்கள் கட்ட தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பணி முடிவடையும் தருவாயில் உள்ளது.

கழிப்பிடங்கள் கட்ட 'யூனிசெஃப்' நிறுவனம் அளிக்கும் உதவி :

1,250 கழிப்பிடங்கள் 10 பேரூராட்சிகளில் பேரூராட்சி ஒன்றுக்கு 125 ஆக கட்ட அரசு ரூ. 5 இலட்சம் வழங்கியுள்ளது. இத்திட்டத்தில் (அரசின் மானியம் 40 விழுக்காடு, 'யூனிசெஃப்' நிறுவனத்தின் பங்கு 40 விழுக்காடு, பயனாளியின் பங்கு 20 விழுக்காடு) என்ற விகிதாசாரமுறையில் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

சுகாதாரமற்ற கழிவறைகளை சுகாதார கழிவறைகளாக மாற்றல் :

துப்புரவு பணியாளர்களை விடுவிக்க மைய அரசு இத்திட்டத்தை மூன்று பேரூராட்சிகளில் செயல்படுத்த ஒப்புதலளித்துள்ளது. இத்திட்டத்திற்காக ஏற்படும் ரூ. 53 இலட்சம் செலவுத் தொகையை மைய, மாநில அரசுகள் சரிபாதியாகப் பகிர்ந்து கொள்ளுகின்றன. இத்திட்டத்தில் துப்புரவுப் பணியாளர்கள்

1987 ஏப்ரல் 28]

மலத்தை சுமந்து செல்லும் அருவறுப்பூட்டும் பணியிலிருந்து விடுவித்து பயனுள்ள பொருளாதார தொழில்களில் ஈடுபடுத்தப் படுகிறார்கள். இத்திட்டத்தின்கீழ் பழைய எடுப்பு கழிவறைகளை சுகாதார கழிவறைகளாக மாற்ற தற்போது மூன்று பேரூராட்சிகளில் செயல்படுத்தப்படும்.

வீரப்பன்சத்திரம்—பெரியார் மாவட்டம்.

திருச்செந்தூர்—சிதம்பரனார் மாவட்டம்.

திருக்கழுக்குன்றம்—செங்கல்பட்டு மாவட்டம்.

ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம்: ...

இம் மாநில அரசின் தீவிர நடவடிக்கையினால் மைய அரசு தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்பு திட்டத்தின்கீழ் செயல்படுத்தப்படும் திட்டங்களை கிராமப்பகுதி பேரூராட்சிகளில் செயல்படுத்த இசைவு அளித்துள்ளது. 137 பேரூராட்சிகளில் தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தை செயல்படுத்த ரூ. 585.00 இலட்சம் 1985-86 ஆம் ஆண்டு அரசு வழங்கியுள்ளது. 1986-87-ம் ஆண்டுக்கு இத்திட்டத்தை 127 பேரூராட்சிகளில் செயலாக்க ரூ. 300 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்தது. சாலைகள் மேம்பாடு, வடிகால் திட்டங்கள் சமூகக் காடு வளர்ப்பு கிடங்குகள், சமுதாயக்கூடங்கள், அலுவலகக் கட்டிடங்கள் கட்டுதல் போன்ற சமுதாய சொத்துக்களை உருவாக்கும் பணிகள் இத்திட்டத்தின்கீழ் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

ஒருங்கிணைந்த பிற்பட்ட நகர்ப்புற மேம்பாடு:

1986-87 ஆம் ஆண்டில் நகர்ப்புற பிற்பட்ட பேரூராட்சிகளுக்கு அடிப்படை வசதிகள் செய்து கொடுக்க அரசு ரூ. 20 இலட்சம் (பாதி மானியம் பாதி கடன் என்ற அடிப்படையில்) பேரூராட்சிக்கு தலா ரூ. 2 இலட்சம் வீதம் 10 பேரூராட்சிகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1987-88 ஆம் ஆண்டில் கூடுதலாக 10 பேரூராட்சிகளில் இத்திட்டத்தை செயலாக்க ரூ. 20 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்ப்பட்டுள்ளது.

[1987 ஏப்ரல் 28]

வடிகால் :

1980 முதல் 1990 வரை 10 ஆண்டுகள் குடிநீர் வழங்கல் மற்றும் துப்புரவு ஆண்டுகளாக கருதப்படும், பாதாள வடிகால் அமைப்பு ஒரு பேரூராட்சியில்தான் உள்ளது. ஏனைய பேரூராட்சிகளில் கழிவு நீர் தெருக்களில் தேங்கி சாலைகளின் அமைப்பைப் பாழாக்கி கொசுக்களை உற்பத்தி செய்யும் இடமாகவும் அமைந்து விடுகிறது. எனவே பேரூராட்சியில் வீடுகளில் கழிவுநீரை வடிய செய்ய வடிகால் அமைப்பு முறை தேவைப்படுகிறது. 1987-88-ம் ஆண்டுக்கு ரூ. 45,000 ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு உள்ளது.

ஒருங்கிணைந்த நகரப்புற முன்னேற்றத் திட்டம் :

(அ) மாநில அரசின் பங்கு :

32 பேரூராட்சிகள் நகர் மற்றும் கிராமிய திட்ட வாரியத்தால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஒருங்கிணைந்த நகரப்புற முன்னேற்ற திட்டத்தின்கீழ் சந்தைகள், பேருந்து நிலையங்கள் அமைக்க ரூ. 20 இலட்சம் ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) மைய அரசின் பங்கு :

மைய அரசினால் தொடங்கப்பட்ட ஒருங்கிணைந்த சிறு மற்றும் நடுத்தர நகர் மேம்பாடு திட்டத்தின்கீழ் நான்கு திட்டங்கள் நகர் மற்றும் கிராமிய திட்ட வாரியத்தால் ஆய்வு நிலையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ரூ. 120 இலட்சம் செலவில் செயல்படுத்த ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

கோயில் நகர வளர்ச்சி :

கோயில் நகர் வளர்ச்சிக்காக சாலை, வடிகால், குடிநீர் வழங்கல், தெரு விளக்கு போன்ற அடிப்படை வசதிகள் செய்ய அரசு இரண்டு பேரூராட்சிகளுக்கு ரூ. 5.00 இலட்சம் வழங்கியுள்ளது. இத் திட்டப் பணிகள் தற்போது செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் குன்றத்தூர் பேரூராட்சியிலும், தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஸ்ரீமுஷ்ணம் பேரூராட்சியிலும் செயற்படுத்தப்படுகின்றன.

1987 ஏப்ரல்-28]

நகராட்சி, நிருவாகம் :

தமிழ்நாட்டில், 98 நகராட்சிகளும், 8 நகரியங்களும் நகராட்சி நிருவாக இயக்குநரின் நிருவாகத்தின்கீழ் இயங்கி வருகின்றன. நகராட்சிகள் மற்றும் நகரியங்களின் ஆண்டு வருவாய்க்கிணங்க, அவை பல்வேறு நிலைகளாக வகை படுத்தப்பட்டுள்ளன. நகராட்சிகள், நகரியக் குழுக்கள், ஆகியவற்றை வகைப்படுத்துவதற்கான கோட்பாடுகள், கிராம வளர்ச்சி—உள்ளாட்சி நிருவாகத் துறையின் 25-3-1983 ஆம் நாளிட்ட 400 ஆம் எண் ஆணையில் அரசு வரையறுத்துள்ளது. இக் கோட்பாட்டிற்கிணங்க, மாநிலத்திலுள்ள நகராட்சிகள், நகரியங்களின் தற்போதைய நிலை பின் வருமாறு:—

தொடர் எண்ணும் நகராட்சியின் நிலையும்.	நகராட்சி களின் எண்ணிக்கை.	நகரியங் களின் எண்ணிக்கை.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
1. சிறப்பு நிலை ..	8	..	8
2. தேர்வு நிலை ..	11	5	16
3. முதல் நிலை ..	35	1	36
4. இரண்டாம் நிலை ..	31	2	33
5. மூன்றாம் நிலை ..	13	..	13
மொத்தம்	98	8	106

கடந்த இருபது ஆண்டுகளில், நகரங்கள் மற்றும் மக்கட் தொகை ஆகியவற்றின் வளர்ச்சி குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்குப் பெருகி வந்துள்ளது. 1951 ஆம் ஆண்டில், நகரங்கள்/நகரியங்கள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கை 64 ஆக இருந்தது. இது 1986 ஆம் ஆண்டில் 106 ஆக அதிகரித்தது. 1961 ஆம் ஆண்டில், நகர்புறங்களின் மக்கட் தொகை 45,11,165 ஆக இருந்தது. ஆனால்,

[1987 ஏப்ரல் 28]

1981 ஆம் ஆண்டில் 74,36,961 ஆக உயர்ந்தது. நகர்ப்புறங்களில், இயற்கையாக மக்கள் தொகை பெருகியது மட்டுமின்றி கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் நகரங்களுக்குக் குடி பெயர்ந்து வருவது ஆண்டுதோறும் பெருகி வருகிறது. இதனைக் கீழ்க்காணும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து அறியலாம்:—

நகர்ப்புற மக்கட் தொகை 1961 கணக்கெடுப்பின்படி—45,11,165

நகர்ப்புற மக்கட் தொகை 1971 கணக்கெடுப்பின்படி—57,13,328.

நகர்ப்புற மக்கட் தொகை 1981 கணக்கெடுப்பின்படி—74,36,961

நகர்ப்புற மக்கட் தொகை 1985 (ஆண்டு மக்கட்தொகை 81,26,414)

நகர்ப்புற மக்கட் தொகை மிகவும் பெருகி வருவதால் மக்களுக்குத் தேவையான இன்றியமையா அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும் பொறுப்பு நகராட்சிகளுக்குப் பல மடங்கு மிகுந்துள்ளது. இப்பெரும் பொறுப்புகளை இம்மாநிலத்திலுள்ள பெரும்பாலான நகராட்சிகள் நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக திறம்பட நிறைவேற்றிட இயலாமையிலுள்ளன. நகராட்சிகளின் வருவாய் கிட்டத்தட்ட நிலையாக இருக்கையில், பொருட்களின் விலை ஏற்றம், பணியாளரமைப்புச் செலவுகள் ஆகியவற்றில் உயர்வு ஏற்பட்டதன் விளைவாக நகராட்சிகளின் செலவு அதிகரித்து வருகின்றது. இதன் பயனாக, 1984-85 ஆம் ஆண்டில், மாநிலத்திலுள்ள 38 நகராட்சிகள் நிதிப் பற்றாக்குறை நிலையில் இருந்தன. இதனால், நகராட்சிகள், அடிப்படை பராமரிப்புப் பணிகளையும், வரி செலுத்துபவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய இன்றியமையா அடிப்படை வசதிகளையும் வழங்க இயலாத நிலையில் உள்ளன. எனவே, பொதுமக்களுக்குத் தேவையான இன்றியமையா அடிப்படை வசதிகளை வழங்கவும், ஆதாயம் தரும் தொழில்கள், திட்டங்கள் ஆகியவற்றை மேற்கொள்வதன் மூலம் நகராட்சிகளின் நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்கவும் பல்வேறு திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கு நிதியுதவி வழங்க அரசு முன் வந்துள்ளது.

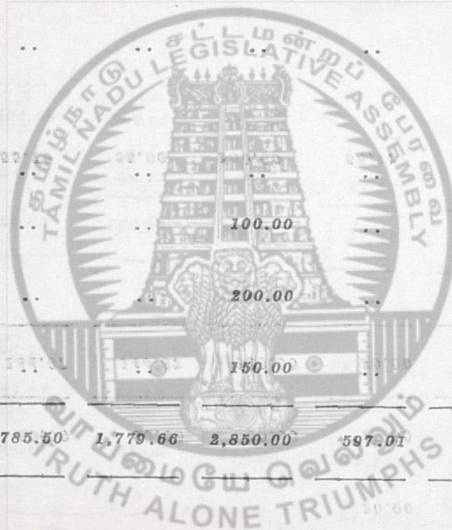
நகராட்சிகளின் பல்வேறு மேம்பாட்டுப் பணிகளை மேற்கொள்ள அவற்றைத் தூண்டும் வகையிலும், இன்றியமையா அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் வகையிலும், அரசு ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், மொத்தம் ரூ. 3,355.64 இலட்சம் மூலதனச் செலவில் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தக் கருதியுள்ளது. ஆறாம்—ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின்கீழ் நிதி ஒதுக்கீடு செய்துள்ள விவரங்கள் வருமாறு

ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கீடும், செலவினமும் மற்றும் ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ள விவரமும் மற்றும் 1985-86, 1986-87 மற்றும் 1987-88 ஆகிய நிதி ஆண்டுகளில் அரசின் நிதி உதவி விவரங்களும் பின்வருமாறு :—

பகுதி தலைப்பின் விபரம்.

	ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கீடு.	ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் செலவினம்.	ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கீடு.	நிதி ஒதுக்கீடு.			குறிப்புகள்
				1985-86 ஆண்டுத் திட்டம்.	1986-87 ஆண்டுத் திட்டம்.	1987-88 ஆண்டுத் திட்டம்.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
துறை 1—நகர மேம்பாடு—							
(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)							
1. தனிப்பட்ட தெருக்களை அபிவிருத்தி செய்யும் சுழல் நிதி திட்டம்.	25.00	25.00	50.00	0.01	0.01	0.01	..
2. நகராட்சி குடிசைப் பகுதிகளில் தொலைக் காட்சி பெட்டிகள் அமைத்தல்.	..	..	150.00	2.00	2.00	5.00	..
3. தன்னிறைவுத் திட்டத்தின்கீழ் நகராட்சிகளை மேம்படுத்துவதற்கு நிதியுதவி.	1,347.50	1,366.49	1,500.00	500.00	152.50	0.01	..
4. கோயம்புத்தூர், தமிழ்நாடு நகர்ப்புற பயிற்சி நிலையத் திற்கு நிதி உதவி வழங்குதல்.	5.00	7.17	..	..	0.01	5.00	..
5. மாநகராட்சி, நகராட்சி ஆகியவற்றுக்கு வீடு கட்ட முன்பணம் வழங்குதல்.	50.00	23.00	250.00	50.00	50.00	50.00	..

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
(ii) நகராட்சி நிருவாக இயக்குநர் அலுவலகத்தில் கண்காணிப்பு மதிப்பீட்டு, தணிக்கைப் பிரிவை ஏற்படுத்துதல்.	..	..	..	..	0.95	1.57	..
(iii) நீண்ட கால திட்டமிடல் பிரிவை அமைத்தல்.	..	..	..	..	0.80	1.16	..
(iv) நகராட்சி நிருவாக வட்டார இயக்குநர் அலுவலகங்களைச் சேரமைத்தல், செங்கல்பட்டு, திருப்பூர் ஆகிய இடங்களில் புதிதாக வட்டார அலுவலகங்கள் ஏற்படுத்துதல்.	..	..	..	..	2.56	4.10	..
16. தமிழ்நாடு நகராட்சி நிதிக் கழகத்திற்கு நிதியுதவி	..	..	100.00	..	0.01	0.01	..
17. நகரசுத்தித் தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பதற்கு உதவித் தொகை.	..	..	200.00	..	..	..	..
18. நகராட்சி நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டுதல்.	..	..	150.00	..	..	..	..
மொத்தம்	1,785.50	1,779.66	2,850.00	597.01	312.85	260.86	..

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

(6)

(7)

(8)

துறை 11—கல்வி—

3. நகராட்சி தொடக்கப்பள்ளி
கட்டிடங்கள் கட்ட நிதியுதவி:

84.87 84.87 100.00 20.00 20.00 இல்லை ..

4. நகராட்சி உயர் நிலை மேல்
நிலை பள்ளி கட்டிடங்கள் கட்ட
மானியம்.

60.00 60.00 50.00 10.00 10.00 இல்லை ..

மொத்தம் ..

144.87 144.87 150.00 30.00 30.00

துறை III—

சரலைகள்-பாலங்கள் கட்டுவதற்கு
நகராட்சிகளுக்கு நிதியுதவி:

55.75 55.00 100.00 55.75 55.00 55.00

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

(6)

(7)

(8)

தலை IV—

மத்திய அரசு ஆதரவுடன் செயல்படுத்தும் திட்டங்கள்—

1. சுற்றுப்புற மேம்பாட்டுத் திட்டத் திட்டம் கருதல் பணிகளை மேற்கொள்ள நகராட்சிகளுக்கு நிதியுதவி.

2. நகராட்சி நகரங்களில் குறைந்த செலவிலான துப்புரவுத் திட்டம்.

மொத்தம் ..

துறை-I—நகர்ப்புற மேம்பாடு ..

துறை-II—நகர்ப்புற கல்வி ..

துறை-III—சாலைகள் மற்றும் பாலங்கள்.

துறை-IV—மத்திய அரசு ஆதரவுடன் செயல்படுத்தும் திட்டங்கள்.

102.06	102.06	200.00	..	..	..	..
54.77	54.77	55.64	27.82	0.01	0.01	..
156.83	156.83	255.64	27.82	0.01	0.01	..
சுருக்கம்.						
1,785.50	1,779.66	2,850.00	597.01	312.85	260.86	..
144.87	144.87	150.00	30.00	30.00	..	..
55.75	55.00	100.00	55.75	55.00	55.00	..
156.83	156.83	255.64	27.82	0.01	0.01	..
2,142.95	2,136.36	3,355.64	710.58	397.86	315.87	..

[1987 ஏப்ரல் 28]

நகராட்சி நகரங்களை மேம்படுத்துவதற்காக, நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் 14 திட்டங்களை செயலாக்குவதற்காக ரூ. 30 கோடி ஒதுக்குவதற்கு மாநிலத் திட்டக் குழு ஒப்புதலளித்துள்ளது. இதில் 11 திட்டங்கள் நடந்தேறி வரும் திட்டங்களாகச் செயலாக்கப்பட்டு வருகின்றன. செயலாக்கப்பட வேண்டிய எஞ்சிய திட்டங்கள் வருமாறு:—

தொடர் எண்ணும் திட்டங்களின் பெயரும்.

7-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒப்புதல் பெற்ற நிதி ஒதுக்கீடு.

[1]

[2]

[ரூபாய் இலட்சத்தில்.]

1 நகராட்சி நிதிக் கழகங்களை அமைக்க நிதியுதவி	100
2 துப்புரவுப் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க உதவித்தொகை ..	200
3 நகராட்சித் துப்புரவுப் பணியாளர்களுக்கும் குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்காக ..	150
இத்திட்டங்கள், 7-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் பகுதி-II திட்டத்தின் கீழ் செயலாக்கப்படும்.	

1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான புதிய திட்டங்கள்:

பின்வரும் புதிய திட்டங்கள், 1987-88-ல் நகராட்சிகளில் செயலாக்கக் கருதப்பட்டுள்ளன:—

(1) அடிப்படை வசதி மேம்பாட்டிற்காக நகராட்சிகளுக்கு ரூ. 200 இலட்சம் உதவித் தொகை வழங்க 1987-88 ஆம் ஆண்டில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(2) கோயம்புத்தூரிலுள்ள நகர்ப்புற பயிற்சி நிலையத் திற்கு தங்கும் இல்லம், பணியாளர் குடியிருப்பு மற்றும் சுற்றுச் சுவர் கட்ட 1987-88 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 15 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1987 ஏப்ரல் 28]

குறைந்த செலவிலான துப்புரவுத் திட்டம்:

பொதுக் கழிப்பிடங்களைப் பராமரிக்கும் பணி, நகராட்சி களின் முக்கியப் பணிகளில் ஒன்றாகும். நகராட்சிகளிடம் போதிய நிதி வசதி இல்லாததாலும், பாதாள சாக்கடைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது அதிகக் காலமும் செலவும் ஆகக் கூடிய திட்டமாக இருப்பதாலும், நகராட்சிகள் அனைத்திலும் பாதாள சாக்கடை அமைக்கும் திட்டத்தைச் செயலாக்க இயல வில்லை. நகராட்சி நகரியங்களில் உள்ள அனைத்துத் தர மக்க ளுக்கும், உதவி செய்யும் நோக்கத்துடனும், நடுத்தர, குறைந்த வருமானமுள்ள மக்களின் நலனுக்காகவும், “குறைந்த செலவி லான துப்புரவுத் திட்டம்” என்கிற புதிய திட்டமொன்று, இம் மாநிலத்திலுள்ள நகர்ப் பகுதி அனைத்திலும் செயலாக்கப்பட்டு வருகிறது. துப்புரவுப் பணியாளர்கள், மலத்தை அகற்றி அவற்றைத் தலை சுமையாக எடுத்துச் செல்லும் வெறுக்கத்தக்க பணியை செய்வதிலிருந்து அவர்களை விடுவிப்பதும், நகர்ப் பகுதியை அனைத்து வகைத் துப்புரவுக் கேடுகளிலிருந்து நீக்கி, துப்புரவான சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதும் இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தின் கீழ் பின்வரும் பணித் திட்டங்கள் செயலாக்கப்பட்டு வருகின்றன:

ஒதுக்கீடு.

(ரூபாய்

இலட்சத்தில்.)

- 1 மத்திய அரசு உதவியுடன் உடுமலைப்பேட்டை நகராட்சியில் துப்புரவுத் தொழிலாளர் களின் வெறுக்கத்தக்க பணியிலிருந்து விடு விற்கும் திட்டம்.

54.77

குறிப்பு.—(பணி முடிவுற்றது. 45 துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் வெறுக்கத்தக்க பணி செய்வதிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு அவர் களுக்கு மாற்று வேலை வழங்கப்பட்டுள்ளது).

- 2 உலக வங்கி உதவியுடன் 14 நகராட்சிகளில் குறைந்த செலவிலான துப்புரவுத் திட்டம் 709.55

[1987 ஏப்ரல் 28]

ஒதுக்கீடு.

(ரூபாய்

இலட்சத்தில்.)

குறிப்பு:—15,811 அகற்று முறைக் கழிப்பிடங்
களையும், 2,461 பக்கெட் வகைக் கழிப்
பிடங்களையும் நீரடிக் கழிப்பிடங்களாக
மாற்றக் கருதப்பட்டுள்ளது. இத்
திட்டத்தின் கீழ் நீரடிக் கழிப்பிட வசதி
யுடன், 11,535 புதிய கழிப்பிடங்களும்
சமுதாயக் கழிப்பிடங்களில் 1,201
இருக்கை வசதியும் அமைக்கக் கருதப்
பட்டுள்ளது.

3 குடியரிமைப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ்
குறைந்த செலவிலான துப்புரவு வசதி,
அம்பத்தூர் நகரியம், விழுப்புரம் மற்றும்
நர்கர்கோடில் நகராட்சிகள் ஆகிய 3 நக
ராட்சிகளில் செய்யப்பட்டுள்ளது. (50 சத
வீத மத்திய அரசு உதவியுடன்).

111.28

4 சிறு மற்றும் நடுத்தர நகர்களின் ஒருங்
கிணைந்த மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ்,
ஆறு நகராட்சிகளில் குறைந்த செலவிலான
துப்புரவு வசதித் திட்டம், மத்திய அரசு
நிதி உதவியுடன் செயலாக்கப்பட்டு வரு
கின்றது.

150.00

மொத்த ஒதுக்கீடு

1,035.60

சிறப்புக் காலங்களில் நகராட்சிகளுக்கு நிதி உதவி:

நகராட்சிகளில் சிறப்புக் காலங்களில் அடிப்படை வசதிகள்
செய்து தருவதற்கான நிதிப் பற்றாக்குறை இருக்கையில், அச்
தகைய காலங்களில் அடிப்படை வசதிகளை மேம்படுத்துவதற்
காக அரசு நிதி உதவி அளிக்கின்றது.

1987 ஏப்ரல் 28]

1. திருநெல்வேலி மாவட்டம் இரண்டாகப் பிரித்து, சிதம்பரனார் மாவட்டம் அமைக்கப்பட்ட தருவாயில், சாலைகள், சாக்கடை, பொதுச் சுகாதாரம், குடிநீர் வழங்கல் ஆகியவற்றை மேம்படுத்துவதற்காக, தூத்துக்குடி நகராட்சிக்கு அரசு “பாதிக்கடன், பாதி மான்யம்” என்கிற முறையில் ரூ. 25 இலட்சம் அனுமதித்துள்ளது.

2. அருள்மிகு தில்லை நடராஜர் திருக்கோயிலின் குடமுழுக்கு விழா 1987 பிப்ரவரியில் நடந்ததையொட்டி, சிதம்பரம் நகரில் பின்வரும் அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்காக அரசு, “பாதிக்கடன், பாதி மான்யம்” என்கிற முறையில் ரூ. 13.83 இலட்சம் அனுமதித்துள்ளது.

தொடர் எண்ணும் பணியின் பெயரும்.

ஒப்புதலளிக்கு
கப்பட்ட
தொகை.
(ரூபாய்
இலட்சத்தில்.)

1 குடிநீர் வழங்கலை மேம்படுத்தல்	1.80
2 பொதுக் கழிப்பிட வசதிகள்	1.84
3 தெரு விளக்குகள் போடுதல்	1.00
4 சாலைகள்	6.60
5 பொதுச் சுகாதாரம்	2.50
மொத்தம்	13.83

3. 1987 மார்ச்சில் நடைபெற்ற திருவரங்கம் அருள்மிகு ஸ்ரீரங்க நாதசாமி திருக்கோயில் சும்பாபிஷேக விழா தொடர்பாக, அவ் விழாவினையொட்டி, திருத்தலம் காண வரும் பயணிகளின் பயனுக்காக, ஸ்ரீரங்கம் மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளி நகராட்சிகளில் சுகாதார வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்காக ரூ. 16.93 இலட்சம் நிதி உதவி பாதி மானியமாகவும் பாதி கடனாகவும் வழங்கப்பட்டது.

[1987 ஏப்ரல் 28]

5 (1) இயற்கைச் சீற்றங்களின்போது (வறட்சி நிவாரணம்) நிதியுதவி:

1986 ஆம் ஆண்டில் வறட்சி நிவாரணம்:

1985 அக்டோபர் முதல் டிசம்பர் வரை, தமிழ் நாட்டின் பெரும் பான்மையான பகுதிகளில் வட கிழக்குப் பருவ மழை போதிய அளவு இல்லாததால், இம் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த மாவட்டங்களிலுள்ள எல்லா நகராட்சிகளும் கடும் குடிநீர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. நகராட்சிகளில் குடிநீர் ஆதாரங்களை மேம்படுத்துவதற்காக, வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு, அரசு எல்லா நகராட்சிகளுக்கும் ரூ. 565.07 இலட்சம் நிதியுதவி அளித்துள்ளது. ரூ. 565.07 இலட்சம் பின்வரும் பணிகளுக்காக நகராட்சிகளால் பயன்படுத்தப்பட்டது:—

தொடர் எண்
பணிகளின் பெயர்.

ஒப்புதல்
அளிக்கப்
பட்ட
தொகை. பயனடைந்த
நகராட்சி
களின்
எண்
ணிக்கை.

(1)

(2)

(3)

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)		
1. புதிய துளைக் கிணறுகள் தோண்டுதல்	185.35	90
2. லாரிகள் மூலமாக நீர் வழங்கல்.	101.00	51
3. வழிவகை முன் பணங்கள் (தற்போதுள்ள நீர் ஆதாரங்களை மேம்படுத்தல்.)	54.65	28
4. புதிய கிணறுகள் தோண்டுதல் ..	41.77	31
5. தனி குடிநீர் குழாய்கள் போடுதல்	18.50	3
6. தற்போதுள்ள கிணறுகளை ஆழப்படுத்தல்.	41.30	38
7. தற்போதுள்ள நீர் ஆதாரங்களை மேம்படுத்தல்.	122.50	25

மொத்தம் .. 565.07

1987 ஏப்ரல் 28]

1987 ஆம் ஆண்டில் வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் :

1986 ஆம் ஆண்டிலும் தென்மேற்குப் பருவமழையும் வடகிழக்குப் பருவமழையும் பொய்த்துவிட்டதாலும், தமிழ்நாட்டில் உள்ள எல்லா மாவட்டங்களிலும் கடும் தண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்நிலைமையின் கடுமையைத் தணிக்க, நகராட்சிகளில் பின்வரும் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக, அரசு ரூ. 60.50 இலட்சத்திற்கு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது—

தொடர் எண்ணும் பணிகளின் பெயரும். ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்ட தொகை. குறிப்புகள்.

(1)

(2)

(3)

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

1. 174 புதிய துளைக் கிணறுகள் 43.50 அனைத்து மாவட்டங்களுக்கும். தோண்டுதல்.

2. குடிநீரை லாரிகள் மூலம் 4.00 கன்னியாகுமரி கொண்டு செல்லுதல். மாவட்டம்.

3. குடிநீர் வழங்கு குழாய் 13.00 ஷை கிளைப் பாதைகளைத் தனியே அமைத்தல்.

60.50

குடிநீர் பற்றாக்குறையைச் சமாளிப்பதற்கு, கடுதல் தொகை ரூ. 12.92 கோடி அனுமதிப்பதற்கான செயற்குறிப்புகள், நகராட்சி நிர்வாக இயக்குநரிடமிருந்து வரப்பெற்றன. அச்செயற்குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

[1987 ஏப்ரல் 28]

நகராட்சிகளுக்கு நிதியுதவி அளித்தல், அகவிலைப்படி உதவித் தொகை வழங்குதல்:

நகராட்சி ஊழியர்களுக்கு அவ்வப்போது அரசு ஊழியர்களுக்குச் சமமான அகவிலைப்படி அனுமதித்ததன் விளைவாக ஏற்படும் கூடுதல் செலவைச் சமாளிப்பதற்காக, நிதி பற்றாக்குறை உள்ள நகராட்சிகளுக்கு அகவிலைப்படி உதவித்தொகை வடிவில் நிதியுதவி அளிப்பதற்காக, அரசு கொள்கை அளவில் ஒரு முடிவு எடுத்துள்ளது. நகராட்சிகளுக்கு அகவிலைப்படி உதவித் தொகை அனுமதிப்பதற்காக ரூ. 1,276.97 இலட்சம் அளவிற்கு நிதியுதவி அளிப்பதற்கு நகராட்சி நிர்வாக இயக்குநரிடமிருந்து வரப் பெற்ற செயற்குறிப்புகள் அரசால் பரிசீலிக்கப்பட்டன. ரூ. 250 இலட்சம் அளவிற்கு, அகவிலைப்படி உதவித் தொகையை முன்பணமாக அரசு அனுமதித்தது. இந்த நடவடிக்கையினால் எதிர்காலத்தில் அவ்வப்போது நிரூபித்த அகவிலைப்படி வழங்குவதைச் செயல்படுத்தவும், நகராட்சிகளில் நிதி நெருக்கடி ஓரளவு குறையவும் ஏதுவாகும். எனவே, அதன் விளைவினால் ஏற்படும் மீதங்கள் பொது மக்களுக்கு அடிப்படை சுகாதார வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கு நகராட்சிகளால் பயன்படுத்தப்பட இயலும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

அன்றாட நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு நகராட்சிகளுக்கு வழிவகை முன்பணமாக நிதியுதவி வழங்குதல்:

நிதிப் பற்றாக்குறையை எதிர் நோக்கியுள்ள பெரும்பாலான நகராட்சிகள், அவற்றின் பணியாளர்களுக்கு (ஆசிரியர்கள், பொது சுகாதாரப் பணியாளர்கள் உட்பட) சம்பளம், பண்டிகை முன்பணம் முதலானவற்றை வழங்குவதற்காக வழிவகை முன்பணம் அனுமதிக்குமாறு அரசிடம் கோரியுள்ளன. இதற்கு முன்பணமாக அரசு ரூ. 200 இலட்சம் அனுமதித்தது. இந்த தொகை ரூ. 200 இலட்சம், 48 நகராட்சிகளுக்கு, அவற்றின் பணியாளர்களுக்கு சம்பளம் வழங்குவதற்காகவும், மின் கட்டணங்கள் முதலானவற்றின் நிலுவைகளைச் செலுத்துவதற்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது.

நகராட்சி நிதி நிலைமையைப் பெருக்குதல்.

நகராட்சிகளின் நிதி நிலைமையைப் பெருக்கும் வகையில் அரசு

பின்வரும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது:—

1. மோட்டார் வண்டிகள் வரியின் பங்கு ஒதுக்கீட்டை அதிகரித்தல்:

1987 ஏப்ரல் 28]

மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கிடைக்கும் வருவாயிலிருந்து நகராட்சிகளுக்குச் சேர வேண்டிய பங்கு ஒதுக்கீட்டைத் திருத்தியமைக்க அரசு, தனிக்குழு ஒன்றை அமைத்துள்ளது. தற்போது, நகராட்சிகளில் சாலைப் பராமரிப்புக்காக நகராட்சிகளுக்கு, சுங்க ஈட்டுத் தொகையிலிருந்து ரூ. 14.66 இலட்சம் மானியமும், உரிம கட்டணங்களிலிருந்து ரூ. 1.92 இலட்சமும், ரூ. 12.00 இலட்சம் தனி மானியமாகவும் வரையறுக்கப்பட்ட ஈட்டுத் தொகைகள் கிடைக்கின்றன. இக்குழு தனது பரிந்துரைகளை அரசுக்குத் தெரிவித்துள்ளது.

இத்தனிக் குழுவின் பரிந்துரைகள் செயல்படுத்தப்பட்ட பின்னர் நகராட்சிகளுக்கு, வரும் ஆண்டுகளில் மோட்டார் வண்டிகள் வரி வருவாய் ஒதுக்கீட்டில் அதிக அளவு பங்கு கிடைக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

2. கேளிக்கை வரி பங்கு ஒதுக்கீட்டை அதிகரித்தல்:

தற்போது கேளிக்கை வரி குறித்த இணக்க வரிவிதிப்பு ஏற்பாட்டு மூலம் அரசுக்கும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கும் கிடைக்கும் கேளிக்கை வரி வருவாய் பங்கு ஒதுக்கீடு குறித்த விவரங்கள் வருமாறு:—

தொடர் எண்ணும் உள்ளாட்சி	அரசின்	உள்ளாட்சி
மன்றத்தின் பெயரும்.	பங்கு.	மன்றங்களின் பங்கு.

(1)

(2)

(3)

1. II, III நிலை நகராட்சிகள். 40 சதவீதம். 60 சதவீதம்.

2. தேர்வு நிலை, I நிலை நகராட்சிகள். 35 சதவீதம். 65 சதவீதம்.

கேளிக்கை வரி குறித்த இணக்க வரி விதிப்பு ஏற்பாட்டின்கீழ் II, III நிலை நகராட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் 10 சதவீதத் திலிருந்து 40 சதவீதமாகவும், தேர்வு நிலை மற்றும் I நிலை நகராட்சிகளைப் பொறுத்த வரையில் 10 சதவீதத்திலிருந்து 35 சதவீதமாகவும் வரி வசூல் கட்டணங்களின் பங்கை அரசு உயர்த்தியுள்ளது.

[1987 ஏப்ரல் 28]

கேளிக்கை வரி குறித்த இணக்க வரிவிதிப்பு ஏற்பாடு, செயலில் இல்லாத பகுதிகளைப் பொறுத்தவரையில் (அதாவது சிறப்பு நிலை நகராட்சிகளும் மாநகராட்சிகளும்) அரசுக்கும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குமிடையிலான வரி வருவாய் பங்கு ஒதுக்கீடு வருமாறு :—

தொடர் எண்ணும் வரியின் பெயரும்.	அரசின் பங்கு.	உள்ளாட்சி மன்றங்களின் பங்கு.
(1)	(2)	(3)
(சதவீதம்).		
1. அடிப்படை கேளிக்கை வரி ..	10	90
2. அடிப்படை கேளிக்கை வரி மீதான மேல் வரி	..	100
3. அடிப்படை கேளிக்கை வரி மீதான கூடுதல் மேல் வரி ..	100	..
4. காட்சி வரி	100	..
5. காட்சிவரி மீதான மேல் வரி ..	..	100
6. காட்சி வரி மீதான கூடுதல் மேல் வரி.	100	..

இணக்க வரி விதிப்பு ஏற்பாடு செயல்படுத்தப்படாத மற்றும் இணக்க வரி விதிப்பு ஏற்பாடு செயல்படுத்தப்படும் பகுதிகளில் மேற்கூறிய அனைத்து இனங்களையும் பொறுத்தவரையில் அரசுக்கும், உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குமிடையே பங்கு ஒதுக்கீட்டை முறையே 10 சதவீதம், 90 சதவீதம் என்ற வீதத்தில் ஒதுக்கீடு செய்வதற்கான செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

3. நகராட்சி பள்ளிகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பை அரசு தன் பொறுப்பில் எடுத்துக் கொள்ளுதல்:

நகராட்சிகளும், நகரிய குழுக்களும் பராமரித்து வந்த பள்ளிகளை அரசு தன் பொறுப்பில் எடுத்துக் கொள்ளவும், பள்ளிகளை பராமரிக்கும் பொறுப்பிலிருந்து நகராட்சிகளை விடுவிக்கும் வகையில் நகராட்சி ஆசிரியர்களையும், ஆசிரியர் அல்லாத பணியாளர்களையும் அரசுப் பணியாளர்களாகக் கருதும் வகையிலும் அரசு கொள்கை முடிவு ஒன்றை எடுத்துள்ளது. நகராட்சிகளும் நகரியங்களும் நடத்தி வந்த கல்வி நிறுவனங்களை அரசு

1987 ஏப்ரல் 28]

தன் பொறுப்பில் எடுத்துக் கொள்வதற்கான வழி முறைகளை வகுப்பதற்காக தனிக்குழு ஒன்றை அரசு அமைத்துள்ளது. நகராட்சிப் பள்ளிகள் நிருவாகம் அரசுக்கு மாறும்பொழுது, நகராட்சிகள், நிதிப் பொதுப்பெருந்தூம், பள்ளிகளை நடத்தும் நிருவாகம் பொறுப்புகளிலிருந்தும் பெரும் அளவில் விடுபடும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

4. ஆதாயம் தரத்தக்க தொழில் திட்டங்கள் :

நிதிநிலை மோசமாகவுள்ளவையும், சொந்தமாக நிலங்களை வைத்துள்ளவையுமான நகராட்சிகள், பேருந்து நிலையங்கள், அங்காடிகள், கடைகள் முதலியவை போன்ற ஆதாயம் தரத்தக்கத் தொழில்களை மேற்கொள்ளும்வகையில் நிதியுதவி அளிக்க வகைசெய்யும் திட்டம் ஒன்று அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படும்போது நகராட்சிகள், மக்களுக்குத் தேவையான சுகாதார வசதிகளை செய்து கொடுக்கும் வகையில் போதிய அளவுக்கு வருவாய் அதிகரிக்கும்.

நகராட்சி நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்குவதற்கு மேற்படி நடவடிக்கைகளைச் செயல்படுத்துவதன்மூலமும், VII ஆம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒப்புதலளிக்கப்பட்டுள்ள வளர்ச்சித் திட்டங்கள் அனைத்தையும் செயல்படுத்துவதன்மூலமும், நகராட்சிகளின் நிதி ஆதாரங்கள் பெரும் அளவில் மேம்பாட்டையும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அரசு மேற்கொள்ளும் பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதில் நகராட்சிகளும் நகரியங்களும் முக்கிய பங்கு வகிக்கும்.

சென்னை மாநகராட்சி.

நாட்டின் பெருமை வாய்ந்த மாநகராட்சிகளுள் ஒன்றான சென்னை மாநகராட்சி 1635 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 29 ஆம் நாளில் உருவாக்கப்பட்டு தனது 300-வது ஆண்டை 1987-88 ஆம் ஆண்டில் எய்துகிறது. சுமார் 17½ ச.கி.மீட்டருக்கும் அதிகமான பரப்பளவுள்ள இந்நகரில் 42.50 லட்சம் மக்கள் வாழ்கின்றனர். இம்மாநகர் தனது 300-வது ஆண்டு விழாவினை சிறப்பாகக் கொண்டாடவிருக்கிறது. 1919 ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட (அவ்வுட்போது திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளது), சென்னை மாநகர் முனிசிபல் மாநகராட்சி சட்டத்தின்கீழ் மாநகராட்சி தனது பணிகளை இயக்கி வருகின்றது.

[1987 ஏப்ரல் 28]

நிருவாகம்:

1973 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 1 ஆம் நாள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாநகராட்சி மன்றம் கலைக்கப்பட்டது. அந்நாள் முதல் மாநகராட்சி மன்றம் மற்றும் நிலைக் குழுக்களது பணியினை கவனிப்பதற்காக சிறப்பு அலுவலர் நியமிக்கப்பட்டார். மாநகராட்சியின் தலைமை நிர்வாக அலுவலர் ஆணையாளராவார்.

நிதிநிலை:

சொத்து வரி, சொத்து மாற்றத்திற்கான தீர்வை, கேளிக்கை வரி, விற்பனை வரி மீதான கூடுதல் வரி ஆகியவை மாநகராட்சிக்கு வருவாய் தரும் முக்கிய இனங்களாகும். 1987-88 ஆம் ஆண்டில் சொத்து வரி வசூலில் ரூ. 26.50 கோடி இலக்கை அடையும் வகையில் வரி வசூல் பணி தீவிரமாக்கப்பட்டுள்ளது. சொத்து வரியை ஒழுங்குபடுத்துவதன் மூலமும் மற்றும் இதர திட்டங்கள் மூலமாகவும் மாநகராட்சியின் வருவாயினை அதிகரிக்கும் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

போக்குவரத்து:**பேருந்து தடச்சாலைகள்:**

1,600 கி.மீ. சாலைகள் சென்னை மாநகராட்சியால் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றில் 300 கி.மீ. சாலைகள் பேருந்து தடச்சாலைகளாகும். 1987-88 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 200 லட்சம் செலவில் சுமார் 40 கி.மீ. சாலைகளைப் புதுப்பிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. மிகவும் பழுதடைந்துள்ள சாலைகள் மட்டுமே புதிய முறைகள் மூலம் புதுப்பிக்கப்படவுள்ளன. புதுப்பிக்கப்படவிருக்கும் முக்கியமான சாலைகள் பின்வருமாறு:—

1. புரசைவாக்கம் நெடுஞ்சாலை (செங்கற்கூளை சாலை முதல் கெல்லீஸ் வரையில்).

2. ஆவடி சாலை (மூன்றாவது அவென்யூ முதல் எம்.டி.எச். சாலை வரையில்).

3. அண்ணா நகர் 2-வது அவென்யூ (10-வது மெயின் ரோடு முதல் கால்வாய் வரையில்).

4. யானைக்கவுனி-பாலம் சாலை (சைடன் ஹாழ்ஸ் சாலை முதல் கால்வாய் வரையில்).

1987 ஏப்ரல் 28]

5. டாக்டர் நடேசன் சாலை (இராதாகிருஷ்ணன் சாலை முதல் ஐஸ் ஹவுஸ் காவல் நிலையம் வரையில்).

6. அல்வை சன்முகம் சாலை (மௌடரேஸ் சாலை முதல் இராமசாமி சாலை வரையில்).

7. முட்டுக்காடு சாலை (திருவள்ளூர் சாலை முதல் நகர எல்லை வரையில்).

8. சி.பி. இராமசாமி சாலை (டி.டி. கே. சாலை முதல் ஆர். ஏ. புரம் 3-வது மெயின் சாலை வரையில்).

உட்புறச் சாலைகள் :

பேருந்து தடச்சாலைகளல்லாத இதர சாலைகளையும் விஸ்தரிக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்து பகுதிகளிலுள்ள சாலைகளையும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ரூ. 240 லட்சம் நடப்பு நிதியாண்டில் செலவிடப்படும்.

பாலங்கள் / தரைப்பாலங்கள் / சுரங்கப்பாதைகள் :

கடந்த 10 ஆண்டுகளில் நகரில் போக்குவரத்து மிகவும் அதிகரித்துள்ளது. தற்போதுள்ள பாலங்கள் மிகவும் குறுகியவைகளாக இருப்பதால் போக்குவரத்து நெரிசல்கள் ஏற்படுகின்றன. எனவே தற்போதுள்ள பாலங்களை படிப்படியாக அகலப்படுத்த மாநகராட்சி உத்தேசித்துள்ளது. இதன் முதற் கட்டமாக குக்ஸ் சாலை பாலமும் முண்டக்கண்ணி அம்மன் கோவில் பாலமும் அகலப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பாந்தியன் சாலை, கமாண்டர் இன் சீப் சாலை, கிரீம்ஸ் சாலை, மூர் சாலை, ஆகியவைகள் சந்திக்கும் இடத்தில் கூவம் நதியின் மேலுள்ள அண்டர்சன் பாலத்தை ரூ. 70.00 லட்சம் செலவில் அகலப்படுத்த இப்பொழுது திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மேட்லி சாலையில் இருப்புப்பாதையை கட்டுமிடத்தில் போக்குவரத்து நெரிசலை தவிர்ப்பதற்காக ரூ. 155.00 இலட்சம் செலவில் சுரங்கப்பாதை கட்டும் பணி துவக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்காக 1986-87 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 50.00 லட்சமும், 1987-88 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 105.00 லட்சமும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டது. 1987-88 ஆம் ஆண்டில் இச்சுரங்கப் பாதை கட்டி முடிக்கப்படும்.

[1987 ஏப்ரல் 28]

1987-88 ஆம் ஆண்டில், புரட்சிவாக்கம் நெடுஞ்சாலை, கெல்லிஸ் சாலை, ஹார்வேஸ் சாலை, மேடவாக்கம் நெடுஞ்சாலை ஆகிய சாலைகள் சந்திக்கும் இடத்தில் உள்ள கெல்லிஸ் பாலத்தை ரூ. 100 லட்சம் செலவில் அகலப்படுத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

தனியார் தெருக்கள்:

தனியார் தெருக்களிலுள்ள வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் சாலை தெரு விளக்கு, வடிகால்கள் ஆகியவைகள் அமைப்பதற்காகும் செலவில் 25 சதவிகிதம் தொகையை முன்னதாக செலுத்த வேண்டும் என்ற விதியை அரசு தளர்த்தியுள்ளபடியால் தனியார் தெருக்களில் இவ்வசதிகளை அமைக்கும் பணியை தீவிரப்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக வரும் 5 ஆண்டுகளில் அரசு ரூ. 430 லட்சம் சென்னை மாநகராட்சிக்கும், குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திற்கும் ஒதுக்கீடு செய்யும். சாலைகள் அமைத்தபின் தோண்டிப் படுவதைத் தவிர்ப்பதற்காக குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தோடு தொடர்பு கொண்டு இத்தெருக்களில் வடிகால் அமைத்த பின்பே சாலைகள் மற்றும் தெருவிளக்கு அமைக்கப்படும். 1987-88 ஆம் ஆண்டில் சுமார் 300 தனியார் தெருக்கள் அபிவிருத்தி செய்யப்படும்.

போக்குவரத்து பொறியியல்:

சென்னை நகர சாலைகளில் பேருந்து மற்றும் இதர வாகனங்களின் போக்குவரத்து மிகவும் அதிகரித்துள்ளது. இயன்ற வரையில் சூறுகிய சாலைகள், பாலங்கள் ஆகியவைகள் அகலப்படுத்தப்படுகின்றன. சீரான போக்குவரத்திற்கு இடையூறு அளிக்கும் விதத்தில் அமைந்துள்ள இதர பகுதிகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டு இவ்விடையூறுகளைக் களைய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

தெரு விளக்குகள்:

பழுதடைந்த மின்கம்பிகள்/தெரு விளக்குகள், உடனுக்குடன் மாற்றப்படுகின்றன. கோடியம் ஆவி விளக்குகள் அதிக வெளிச்சம் தருவதாலும் மின் சக்தியை குறைவாகப் பயன்படுத்துவதாலும் முக்கியமான தெருக்களில் குழல் விளக்குகளுக்குப் பதிலாக கோடியம் ஆவி விளக்குகள் அமைக்கப்படுகின்றன. பழுதடைந்த புதை மின் கம்பிகளுக்குப் பதிலாக புதிதாக

1987 ஏப்ரல் 28]

மின் கம்பிகள் அமைப்பதற்காகவும். பல்வேறு இடங்களில் புதிய தெரு விளக்குகள் அமைப்பதற்காகவும் முக்கியமான பேருந்து தடச் சாலைகளில் சோடியம் ஆளி விளக்குகள் அமைப்பதற்காகவும் 1987-88-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 160.00 லட்சம் செலவு செய்யப்படும். ஜெமினி மேம்பாலத்தில் ரூ. 9.00 லட்சம் செலவில் ஒளிமிருட விளக்குகள் தோரத்தியான முறையில் அமைக்கப்படும். இம்மாதிரியான ஒளிபுகு விளக்குகள் சென்னை நகரத்தின் இதர பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படும்.

மழைநீர் வடிகால்:

1,600 கி.மீ. சாலைகள் சென்னை மாநகரில் உள்ளன. அவற்றிற்கு 1,040 கி.மீ. நீள மழைநீர் வடிகால்கள் அமைக்க வேண்டும். ஆனால் 507 கி.மீ. நீளத்திற்கு மட்டுமே தற்போது மழைநீர் வடிகால் வசதியுள்ளது. திருவான்மியூர், சாலிக் கிராமம், கொளத்தூர் போன்ற இடங்களில் இணைக்கப்பட்ட பகுதிகளிலும் 1987-88-ல் கூடுதல் மழைநீர் வடிகால் கட்டுவதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. சென்னை பெருநகர், வளர்ச்சிக் குழுமம், வழங்கவுள்ள நிதியைக் கொண்டு ரூ. 13.11 லட்சம் மதிப்பீட்டில் கெங்கு செட்டி, சுரங்கப்பாடையில் மழைநீர் வடிகால் அமைக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. தேவைகளை முன்னிட்டு மழைநீர் வடிகால்கள் புதியதாக அமைக்கப்பட இருக்கின்றது. இதற்கென 1987-88-ல் ரூ. 316.17 லட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

துப்புரவு:

நகரை சுத்தமாக வைத்துக் கொள்வதில் துப்புரவு முக்கியமான பங்கு வகிக்கின்றது. மக்குட்தொகைப் பெருக்கம் காரணமாக நகரைச் சுற்றிலும் புதிய குடியிருப்புகளும் குடிசைப் பகுதிகளும் தோன்றிவருவதிலும் அதிகமான சூப்பை நாளொன்றுக்கு 2,000 டன் வரை சேருகிறது. இக்குப்பைகளை அகற்று வது மிகவும் முக்கியமான காரியமாகும். நகர எல்லைகளுக்குள் சூப்பைகளைக் கொட்டி வைப்பதற்கான இடம், அல்லிபட்டிற்கு சூப்பைகளைக் கொண்டு செல்லுபதற்குத் தேவையான வண்டிகள் ஆகியவைகள் போதுமானதாக இல்லையென்ற போதிலும் இப்பணிகள் இயன்றவரையில் கிறப்பாக செய்யப்பட்டு வருகின்றன. சூப்பைகளை எடுத்துச் செல்லும் வண்டிகளை எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கவும், கார்பாக்டர்களை உபயோகப்படுத்துவதன் மூலம்

(1987 ஏப்ரல் 28)

துப்புரவுப் பணியினை இயந்திரமயமாக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1987-88-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 8.00 லட்சம் செலவில் பரிசோதனைக்காக ஒரு காம்பாக்டர் வாங்கப்படும். சோதனை வெற்றிகரமாக அமைந்தால் மேலும் காம்பாக்டர்கள் வாங்கப்படும்.

திடீர் கழிவுகளைப் பயன்படுத்தி மின்சக்தி தயாரிக்கும் வாய்ப்பு உள்ளபடியால் இதற்கான இயந்திரம் ஒன்றினை வெளிநாட்டு உதவியுடன் நகரில் நிறுவ ஒத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. சூட்டைகளை எரிக்கும் சாதனம் மூலம் மின் உற்பத்தி செய்யும் சாத்தியக்கூறுகளை ஆய்வு செய்யும் பணி பராத் ஹெவி எலெக்ட்ரிக்கல்ஸ் நிறுவனத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

(முதலமைச்சர் கத்துணைத் திட்டம்:

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கத்துணைத் திட்டம், சென்னை மாநகராட்சிப் பள்ளிகளில் 15-9-1982 முதல் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றது. இதன் மூலம் 1,16,712 பள்ளி செல்லும் சிறுவர்கள் பாண்டைநகரர்கள். இதற்காக 1987-88-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 150.00 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மாம் நடுதல்:

நகராட்சி பசுமையாக வைத்துக் கொள்வதுடன் சுற்றுப்புறச் சூழல்களை மேம்படுத்தும் முயற்சியாக சாலைகள் மற்றும் பூங்காக்களில் பெருமளவில் மாங்கள் நடப்பட்டு வருகின்றன. 1986-87-ஆம் ஆண்டில் நகரில் சுமார் 10,000 மாங்கள் நடப்பட்டன. 1987-88-ஆம் ஆண்டில் இதைப்போல் மாங்கள் நடப்படும். இம் மாங்களை பாதுகாப்பதற்கும் அவைகளை நன்கு வளர்ப்பதற்குமாக தக்க பாதுகாப்பு அமைக்கப்பட்டு போதுமான நீர் ஊற்றுவதற்காக இசண்டு ஊர்திகளும் பயன்படுத்தப்பட உள்ளன.

நிர்வாகத்தை மாற்றி அமைத்தல்:

மக்களுக்கு சிறந்த முறையில் சேவை செய்யும் பொருட்டும், அவர்களுடைய குறைகளை துரிதமாகக் களையும் பொருட்டும், மாநகராட்சி நிர்வாகத்தைச் சீரமைக்க ஒத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. சென்னை மாநகராட்சியின் 300-வது ஆண்டு நிறைவு விழாவிடமிக்க சிறப்பாகக் கொண்டாடும் வகையில் மாநகர மக்களுக்கு இதரப் பணிகளை மேற்கொள்ளும் ஏனைய அரசுத் துறை நிறுவனங்களுடன் இணைந்து மாநகராட்சி பல நீண்ட கால அபிவிருத்தித் திட்டங்களை செயல்படுத்த உள்ளது. இதற்காக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் தலைமையில் ஓர் உயர்மட்டச் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

1987 ஏப்ரல் 28]

மதுரை மாநகராட்சி.

1971-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் முதல் தேதி முதல், மதுரை நகராட்சி மாநகராட்சியாக அக்கம்பட்டது. மதுரை மாநகரின் பரப்பு 51.85 சதுர கிலோ மீட்டர் ஆகும். மக்கட்தொகை 1986-ஆம் வருடத்தில் மதுரை மாநகராட்சியின் மக்கட் தொகை 9.47 லட்சங்களாகும். இதன் பரப்பளவு 51.85 சதுர கிலோ மீட்டராகும். பெரிய அளவிலான வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்றிப் பரந்த அளவில் நிதி உதவிகள் வழங்கி வருகிறது.

முதல் அமைச்சரின் சத்துணவுத் திட்டம்:

மாநகராட்சி, அரசின் முழு நிதி உதவியுடன் முதலமைச்சர் சத்துணவுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகிறது. 1986-87-ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தை செயல்படுத்த மாநகராட்சிக்கு ரூ. 19 லட்சம் வழங்கியது. இதன் மூலம் 24,544 குழந்தைகள் பயன்பெற்றனர். 1987-88-ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 19 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

வருவாய் தரும் இனங்கள்:

ஓர்க்ஷாட் சாலையில் புதிய மார்க்கெட் ஒன்றை ரூ. 10 லட்சம் செலவில் கட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. 1987-88-ஆம் ஆண்டில் கோரிப்பாளையத்தில், தேவர் சிலை அருகில் கூடுதலாக ஓர் அங்காடி மையம் கட்டும் பணி ஆரம்பிக்கப்படும்.

கல்வி:

மதுரை மாநகராட்சி, தனது நிர்வாகத்தின்கீழ் 58 ஆரம்பப் பள்ளிகளையும் 12 நடுநிலைப் பள்ளிகளையும் 8 மேல்நிலைப் பள்ளிகளையும் நடத்தி வருகிறது. ரூ. 36 லட்சம் செலவில் கூடுதல் கட்டிடங்கள் 1987-88-ஆம் ஆண்டில் கட்டி முடிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளன.

மகப்பேறு மனைகள் மற்றும் மருந்தகங்கள்:

பகுதி 2 திட்டத்தின்கீழ் 1987-88-ஆம் ஆண்டு ரூ. 5 லட்சம் செலவில் அருந்தாஸ்புரத்தில் மகப்பேறு நிலையம் கட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

[1987 ஏப்ரல் 28]

சுகாதாரம்:

இவ்வாண்டில் தற்போதுள்ள 37 மாட்டு வண்டிகள், 39 இதர வண்டிகளுடன் கடுதலாக 100 மாட்டு வண்டிகளும், நான்கு லாரிகளும், ரூ. 17 லட்சம் செலவில் வாங்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்மூலம் குப்பை கழிவுகளை விரைவாகவும் துப்புரவாகவும் அப்புறப்படுத்தலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மின் மயானம் அமைத்தல்:

ரூ. 25 லட்சம் செலவில் சத்தனேரி புதைகுழி மையத்தில் மின் மயானம் கட்டும் பணி பொதுப்பணித் துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

சாலைகள்:

மதுரை மாநகராட்சி மேற்கண்ட சாலைகளை பராமரித்து வருகிறது.

தீளம் (கி.மீ.)

1. சிமென்ட் கான்கிரீட் சாலைகள்	4.190
2. பி.டி. சாலைகள்	238.364
3. மெட்டல் ரோடு	83,276
4. கிராவல் ரோடு	55.616
5. கல்தளம் பாவப்பட்ட சந்துகள்	51,739
6. கல்தளம் சிமென்ட் சிலாப்புகள் பாவப்பட்ட நடைப்பாதைகள்.	41,450

கிராவல் மற்றும் மெட்டல் சாலைகளில், 20 கிலோ மீட்டர் நீளத்திற்கு தார்ச்சாலைகளாக 1987-88-ல் மாற்றி அமைக்கப்படும்.

பாலங்கள்:

அருப்புக்கோட்டை சாலையில் இரயில்வே மேம்பாலம் கட்டும் பணியை அரசு பொதுப்பணித் துறையினர் துவக்கியுள்ளனர்.

1987 ஏப்ரல் 28]

குடிநீர் விநியோகம் மற்றும் சாக்கடை திட்டங்கள்.

குடிநீர் :

நகருக்குத் தேவையான பாதுகாக்கப்பட்ட நீர் விநியோகம், வைகை ஆற்றிலுள்ள கிழக்கண்ட நீரேற்று நிலையங்களிலிருந்து பெறப்படுகிறது:—

நாள் ஒன்றுக்கு.

1. மேலக்கால் நீரேற்று நிலையம்	55 லட்சம் காலன்
2. கோச்சடை நீரேற்று நிலையம்	45 லட்சம் காலன்
3. கோச்சடை சேகரிப்பு கிணறு	25 லட்சம் காலன்
4. மணலூர் நீரேற்று நிலையம்	5 லட்சம் காலன்

மொத்தம்

110 லட்சம் காலன்

தினசரி நகருக்கு மொத்தத்தில் 110 லட்சம் காலன் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்கப்படுகிறது. இந்த 110 லட்சம் காலன்கள் குடிநீரை பொதுக்களுக்கு 2,583 பொதுக் குழாய்கள் மற்றும் 47,864 வீட்டு இணைப்புக் குழாய்கள் மற்றும் 20 வாரிகள் மூலமாக விநியோகிக்கப்படுகிறது. பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் தலா ஒவ்வொரு நபருக்கும் 12 காலன்கள் ஆகும். பாதுகாக்கப்பட்ட நீர் விநியோகத்துடன் 272 ஆழ்குழாய்க் கிணறுகள் மற்றும் 19 பம்ப் செட்டுகள் இணைந்த கிணறுகள் 430 குழாய்க் கிணறுகள் மற்றும் 4,154 குழாய்கள் மூலமும் 65 லட்சம் காலன்கள் கிணற்று நீர் வழங்கப்படுகிறது. கிணற்று நீர் விநியோகம் நாள் ஒன்றுக்கு தலா எட்டு காலன்கள் ஆகும்.

பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்குதலை அபிவிருத்தி செய்யும் பொருட்டு கிழக்கண்ட அபிவிருத்திப் பணிகள் தமிழ்நாடு குடிநீர் மற்றும் வடிகால் வாரியத்தின் மூலம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன:—

ரூபாய் 332 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் மதுரை நகருக்கு உடனடியாக குடிநீர் வழங்குதலை அதிகமாக்கும் பணிகள்

- (i) மணலூர் நீரேற்று நிலையம்.
- () திருப்புவனம் நீரேற்று நிலையம்.
- (iii) தச்சமுத்து நீரேற்று நிலையம்.

[1987 ஏப்ரல் 28]

இந்த மூன்று தீரேற்று நிலையங்களின் பணிகள் முடிக்கப் பட்டு, மின் வழங்குதல் பெற்றவுடன் விநாயகம் செயல்பட உள்ளன. மேற்கண்ட மூன்று நிலையங்களிலிருந்தும் மொத்தத்தில் நான் ஒன்றுக்கு 30-லட்சம் காலன் தண்ணீர் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தற்போது 100 லட்சம் இருந்து மூன்றோடி நீர் வழங்குதல் மூலம் தினசரி 1 லட்சம் காலன் பெறப்படுகிறது.

வைகை அணையிலிருந்து மதுரை மாநகராட்சிக்கு நீர் வழங்குதலை அதிகம் ஆக்குதல் : (மதிப்பீடு ரூ. 32.51 கோடி).

இந்தத் திட்டத்தை உலக வங்கியின் உதவியுடன் ரூ. 32.51 கோடி மதிப்பீட்டில் செய்து முடிக்க ஒப்பளிப்பு ஆகியுள்ளது. திட்டத்தின் மொத்த மதிப்பீட்டில் 80 சதவிகிதம் 5 வருடங்களுக்கு நிறுத்தி வைப்பு உட்பட 8.5 சதவிகித வட்டி மற்றும் 25 வருடங்களில் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டபின் கடன் மற்றும் உலக வங்கி நிதியிலிருந்து 80 செலவாகும். எஞ்சியுள்ள 20 சதம் மாவியமாக மாநில அரசிடமிருந்து பெறப்படும். தமிழ்நாடு குடிநீர் மற்றும் வடிகால் வாரியம் மூலமாக இப் பணி நிறைவேற்றப்படும். அடுத்த நான்கு ஆண்டுகளில் முடிவாகும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத் திட்டம் முடிவானவடன் நகராட்சி இத்திட்டம் மூலமாகவும் மற்றும் தற்போது இயங்கி வரும் நிலையங்கள் மூலமாகவும் மொத்தத்தில் நான் ஒன்றுக்கு 200 இலட்சம் காலன் குடிநீர் கிடைக்கும்.

மாநகராட்சிப் பணிகள் :

1987-88 ஆம் ஆண்டில் நீர் விநியோகம் சம்பந்தமாக கீழ்க் கண்ட பணிகள் செய்யப்பட்டவுள்ளன:—

1. நகரின் பல்வேறு பகுதிகளில் ரூ. 1.50 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் 3,000 மீட்டர் நீளத்திற்கு குடிநீர் குழாய்கள் அமைக்கப் பட்டும்.

2. ரூ. 8.50 இலட்சம் மதிப்பீட்டில், 17,000 மீட்டர் நீளத்திற்கு வனத்துறை நீர் குழாய்கள் அமைக்கும் பணியை எடுத்துக் கொள்ள உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

3. ரூபாய் 15 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் 8 அங்குல அளவுள்ள 15 அடி குழாய் கிணறுகளும் 6 அங்குல அளவுள்ள 24 அடி குழாய்க் கிணறுகளும் அமைக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

1987 ஏப்ரல் 28]

4. ரூ. 1.59 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் 300 பொதுக் குழாய்களுக்கு மேடைகள் கட்டுவதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

5. தற்போது 20 லாரிகள் உள்ளதில் 8 வண்டிகள் ஒடிக் கொண்டிருக்கின்றன. மேலதள்ள 12 வண்டிகள் பயனற்றதாக உள்ளன. இணைக்கப்பட்ட பகுதிகளில் பாதுகாக்கப்பட்ட நீர் விநியோகம் செய்வதற்கு 12 லாரிகளை ரூ. 36 இலட்சம் செலவில் வாங்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

வடிகால்:

1929-ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு மதுரை நகரில் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் உள்ளது. அது முதல், வைகை ஆற்றின் தென் பகுதி அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு, ஆறு பாதாளச் சாக்கடை பிளாக்குகளாகப் பிரிக்கப்பட்டும் உள்ளது. பின்பு 1965 முதல் கூடுதலாக மூன்று பிளாக்குகள் இயக்கப்பட்டன. பிறகு, வைகை ஆற்றின் வடகரைப் பகுதிக்கும் ரூ. 190.08 இலட்ச மதிப்பீட்டில் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் ஒன்றினை தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு 1983-ஆம் ஆண்டு முதல் இயக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் கீழ்க்கண்ட பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டங்கள் தமிழ்நாடு குடிநீர் மற்றும் வடிகால் வாரியத்தால் ஐ.டி.டி.பி. நிதியின் கீழ் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

மதுரை சாக்கடைத் திட்டம்:

இஸ்மாயில்புரம்—மதிப்பீடு ரூ. 24.60 இலட்சம்.

இத்திட்டத்தில், 249 மீட்டர் நீளத்திற்கு குழாய்கள் அமைக்கும் பணி நீங்கலாக எல்லாப் பணிகளும் முடிவுற்றன. உப பிளாக் எண் 2-ல் குடிசை ஆக்கிரமிப்புகள் காரணமாகவும், உப பிளாக் 1-ல் நிலத்தைக் கையகப்படுத்துவதன் காரணமாகவும் பணி தாமதமாகி வருகிறது. ஆக்கிரமிப்புகளை அப்புறப்படுத்துதல் மற்றும் நிலம் கையகப்படுத்துதல் பணிகள் நிறைவேற்றிட்டு விவரமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

சந்தைப்பேட்டையில் கூடுதலாக நீர் இறைக்கும் நிலையம் ஒன்று கட்டுவதற்குத் திட்டம் உள்ளது.

மதிப்பீடு ரூ. 8.26 இலட்சம்.

[1987 ஏப்ரல் 28]

பம்பு செட்டு நிறுவ வேண்டியுள்ளது. ஏனைய பணிகள் நிறைவுற்றுள்ளன. இப்பணியை விரைவில் நிறைவேற்றிட குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தினர் நடவடிக்கைகள் எடுத்துள்ளனர்.

அவனியாபுரத்தில் கழிவுநீர்ப் பண்ணை அபிவிருத்திப் பணிகள் :

மதிப்பீடு ரூ. 30.31 இலட்சம்.

இரண்டு நீர்த் தேக்கங்கள் (லகன்) கட்டும் பணி முடிவடைந்துள்ளது. பம்பு செட்டுகள் நிறுவப்பட்டு விரைவில் செயல்படவுள்ளது.

நகரில் உள்ள 55 வார்டுகளில் 37 வார்டுகளில் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் முழுமையாக நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டது. 12 வார்டுகளில் பகுதியாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

ரூபாய் 7.31 கோடி செலவில் நகரின் பல்வேறு பகுதிகளில் மழை நீர் வடிகால் கட்டும் பணி உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான ஆய்வுப் பணிகளை தமிழ்நாடு குடிநீர் மற்றும் வடிகால் வாரியத்தினர் மேற்கொண்டுள்ளனர்.

கழிவு நீர் அகற்றும் பணிகள் :

1987-88-ஆம் ஆண்டில் கீழ்க்கண்ட கழிவுநீர் அகற்றும் பணிகளை மாநகராட்சி மூலம் நிறைவேற்றிட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது :—

1. ரூபாய் 16 இலட்சம் செலவில் 8,000 மீட்டர் நீளத்திற்கு திறவைச் சாக்கடை கட்டுதல்;

2. ரூபாய் 2 இலட்சம் செலவில் 1,000 மீட்டர் நீளத்திற்கு பாதாளச் சாக்கடை கட்டுதல்.

கொசு ஒழிப்புப் பணி:

நீர்த் தேக்கங்களில் மருத்து தெளிப்பதன் காரணமாக அல்லது கம்பூசியா போன்ற மீன்கள் வளர்க்கும் பணி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. முதிர்ச்சி பெற்ற கொசுக்களை அழிப்பதற்கு மாலத்தியான் புகை அடிப்படும் நடைபெற்று வருகிறது. மலேரியா நோய் பற்றி தகவல் வந்தவுடன் பென்சைல் ஹக்சா குவோரைடு

1987 ஏப்ரல் 28]

கலப்பு மருந்தினை பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலிருந்து 300 கஜம் தூரத்தில் வீடுகள் மற்றும் மாட்டுத் தொழுவங்கள் முதலியவற்றிற்கு தெளிக்கப்படுகிறது. 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கு இப் பணிக்காக ரூபாய் 5 லட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது.

மின்சாரம்:

கீழ்க்கண்ட வகைப்படி உரிமம் பெற்ற மாநகராட்சிப் பகுதியில் 16,761 தெரு விளக்குகளை பராமரித்து வருவதுடன் கூடுதலாக சேர்க்கப்பட்ட பகுதிகளில், 4,327 தெரு விளக்குகளையும் மாநகராட்சி பராமரித்து வருகிறது:—

1. சோடியம் ஆவி விளக்குகள்	1,152
2. மெர்க்குரி ஆவி விளக்குகள்	1,852
3. டியூப் விளக்குகள்	12,651
4. இதர விளக்குகள்	1,106

மொத்தம் 16,761

நகரின் முக்கியமான பகுதிகளில் ரூ. 20 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் நல்ல வெளிச்சத்தை ஏற்படுத்திட 50 சோடியம் ஆவி விளக்குகள், 300 மெர்க்குரி ஆவி விளக்குகள் மற்றும் 500 டியூப் விளக்குகள் அமைத்திட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

மின் விநியோகத்தை அபிவிருத்தி செய்ய 20 டிரான்ஸ் பார்மர்கள் அமைக்கவும் தற்போதுள்ள 20 டிரான்ஸ்பார்மர்களின் திறனை அதிகப்படுத்தவும் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போதுள்ள நிலைக்கு மேலாகச் செல்லும் லைன்களையும், தரைக்கு கீழாகச் செல்லும் கேபிள்களையும் ரூ. 41 லட்சம் செலவில் மாற்றி புதுப்பிக்கவும் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. தெரு விளக்குகள் பராமரிப்புக்காக ரூ. 15 லட்சம் 1987-88-ல் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

கோயம்புத்தூர் மாநகராட்சி.

கோவை நகராட்சி வளர்ச்சியுற்று 1981 ஆம் ஆண்டின் கோவை மாநகராட்சி சட்டத்தின்படி 1981 ஆம் ஆண்டு மே. கிங்கள் முதல் நாள் முதல் மாநகராட்சியாக உயர்நிலை எய்தியது. நகரத்தின் மொத்த பரப்பளவு 105.60 சதுர கிலோ மீட்டர். 1981 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி இந்நகரின் மொத்த

[1987 ஏப்ரல் 28]

மக்கள் தொகை 7,04,514 ஆகும். 1987-88 ஆம் ஆண்டின் திட்ட வரவு ரூ. 2,015.26 இலட்சம், செலவு ரூ. 2,230.32 இலட்சம் ஆகும். மாநகராட்சி கீழ்க்கண்ட பல்வகை திட்டங்களை 1987-88-ல் செயல்படுத்த முடிவு எடுத்துள்ளது.

முதலமைச்சர் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டம்.

முதலமைச்சர் குழந்தைகள் சத்துணவு திட்டத்தின்படி ஐந்து முதல் ஒன்பது வயது, பத்து முதல் பதினான்கு வயதுள்ள தொடக்கப் பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் படித்து வரும் 33,898 மாணவர்கள் பயனடைந்து வருகிறார்கள். 1987-88 ஆம் ஆண்டிலும் நகராட்சிகளின் இயக்குனரின் நிர்வாகத்தின் கீழ் இத்திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படும். இம்மணிக்காக 95 உணவிடம் மையங்களை இம்மாநகராட்சி நடத்தி வருகிறது.

சாலைகள்:

இம்மாநகராட்சி கீழ்க்கண்ட வகைகளில் 450.108 கி.மீ. சாலைகளை பராமரித்து வருகிறது.

கி.மீ.

1. சிமெண்டு கற்சாலை, தார் சாலை சந்துகள் 410.650
முதலியன

2. கற் சாலைகள் 33.678

3. மண் சாலைகள் 5.780

 450.108

1987-88 ஆம் ஆண்டில் 155 லட்ச ரூபாயில் தற்போது உள்ள கற்சாலை மற்றும் மண் சாலைகளையும், மேலும் புதியதாக கற்சாலைகள் அமைத்து மொத்தம் 80 கி.மீ. நீளம் தார்தளமிட திட்டமிட்டுள்ளது. ரூ. 120 லட்சத்தில் தற்போதுள்ள சாலைகளும் பராமரிக்கப்படும். இதைத் தவிர சுழல் நிதியிலிருந்து சுமார் 5 கி.மீ. நீளத்திற்கு சாலையினை புதியதாக அனுமதிக்கப்பட்ட நகர் பகுதிகளில் அமைத்திட திட்டமிட உள்ளது.

1987 ஏப்ரல் 28]

கட்டிடங்கள்:

மேட்டுப்பாளையம் சாலையிலுள்ள காலி மனையில் சுமார் ரூ. 150 இலட்சத்தில் நவீன வசதிகளுடன் மன்றக் கூடம், மாநாட்டுக் கூடம், கம்ப்யூட்டர் அறை முதலியவை உள்ளடங்கிய கட்டிடம் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதனை மூன்று பகுதிகளாக கட்ட திட்டமிட்டு 1957-83 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 50 இலட்சம் ஒதுக்க உள்ளது. மாநகராட்சி ஊழியர்களுக்கு குடியிருப்புகள் கட்ட ரூ. 66 லட்சம் 1987-88-ல் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

தண்ணீர் விநியோகம்:

1934 ஆம் ஆண்டு முதல் பாதுகாக்கப்பட்ட சிறுவாணி ஆற்றை நீர் கோவை நகர மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ரூ. 21.65 கோடியில் தண்ணீர் வழங்க சிறப்புத் திட்டம் முடிந்த பிறகு நான் ஒன்றுக்கு 340 லட்சம் லிட்டர் தண்ணீர் வழங்கப்பட்டதை நான் ஒன்றுக்கு 630 லட்சம் லிட்டராக உயர்த்தப்பட்டது. இதனை மேலும் தேவைக்கேற்ப நான் ஒன்றுக்கு 1,014 லட்சம் லிட்டராக உயர்த்த இயலும். 550 கி.மீ. நீளம் குழாய்கள் அமைக்கப்பட்டு நகர் முழுதும் தண்ணீர் வழங்குவதன், குழாய்கள் இல்லாத பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் லாரிகள் மூலமும் வழங்கப்படுகிறது. 784 பொதுக் குழாய்களும் 40,300 வீட்டுக் குழாய்களும் தரப்பட்டுள்ளன. நகரில் புதியதாக சேர்க்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கும் நகரின் விடுபட்ட பகுதிகளுக்கும் குழாய்கள் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்பணி 1987 சூன் திங்களுக்குள் முடிக்கப்பட உள்ளது.

கழிவுநீர் திட்டம்:

சுகாதார நிலையினை நன்கு பேண பாதாள சாக்கடைத் திட்டம் மிக அவசியமாகிறது. இதனை குடிநீர் ஸாரியம் செயல்படுத்தி வருகிறது. முதல் இரண்டு பகுதித் திட்டங்கள் முடிந்து நன்கு இயங்கி வருகிறது. மூன்றாம் பகுதியின் பணி முன்னேற்றத்தில் உள்ளது. நகரில் புதியதாக சேர்க்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கும், விடுபட்ட பகுதிகளுக்கும் பாதாள சாக்கடைத் திட்டத்தினை விரிவுபடுத்த ஆய்வு நடக்கப்பட்டு வருகிறது. நகரில் புதியதாக சேர்க்கப்பட்ட பகுதியில் பாதாள சாக்கடை வசதிகள் இல்லை. பாதாள சாக்கடை கட்ட சுமார் 600 இலட்சம் செலவாகும். நிதி நிலைமை போதுமானதாக இல்லாததால் சாக்கடை

[1987 ஏப்ரல் 28]

கட்டும் பணியினை பகுதி பகுதியாகவே எடுத்து முடிக்க வேண்டியுள்ளது. 1987-88 ஆம் ஆண்டில் மழை நீர் வடிகால்கள் கட்டவும், இருக்கும் சாக்கடைகளை பராமரிக்கவும் ரூ. 140 இலட்சம் மட்டும் ஒதுக்கப்பட்டு உள்ளது.

பொதுச் சந்தைகள்:

மௌலானா முகமது அலி சந்தை நகரின் நெருக்கடியான பகுதியில் அமைந்துள்ளதாலும், போக்குவரத்திற்கு இடைஞ்சலாக உள்ளதாலும், உக்கடத்தில் காலியாக உள்ள பகுதிக்கு ரூ. 50 இலட்சம் செலவில் மாற்ற திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் சிங்கா நல்லூரிலும், காளிங்கராயர் தெருவிலும் தினசரி சந்தைக்கான கட்டிடம் 1987-88-ல் ரூ. 7 இலட்சம் செலவில் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

வியாபாரக் கூடம்:

வருவாய் தரும் இனங்களில் முதலீடு செய்து வருவாயைப் பெருக்க நகரின் முக்கிய இடங்களில் வியாபாரக் கூடங்கள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக 1987-88-ல் ரூ. 130 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

நகரமைப்பு நிலம் கையகப்படுத்துதல்:

கீழ்க்கண்ட பணிக்காக நிலங்கள் கையகப்படுத்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதற்காக 1987-88-ல் ரூ. 17 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பணி.

எண்ணிக்கை.

1. சாலை அமைத்தல் மற்றும் அகலப் படுத்துதல்	13
2. இடுகாடு	2
3. உரக் கிடங்கு	1
4. தினசரி சந்தை	1
5. பொதுக் கழிப்பிடம்	1
6. சாக்கடை அமைத்தல்	1
7. பிரிவு அலுவலக விரிவாக்கம்	1
8. பொருள் போக்குவரத்து உந்து (லாரிகள்)	1
நிலையம்	

மொத்தம்

21

1987 ஏப்ரல் 28]

தெரு விளக்குகள்:

மாநகராட்சியால் கீழ்க்கண்டவாறு 8,325 தெரு விளக்குகள் பராமரிக்கப்படுகின்றன:—

எண்ணிக்கை.

1. சோடியம் ஆவி விளக்குகள் 906

2. பாதரச ஆவி விளக்குகள் 1,274

3. குழாய் விளக்குகள் 5,966

4. இதர விளக்குகள் 179

மொத்தம் 8,325

நகரின் முக்கிய சந்திப்புகளில் உள்ள 325 பாதரச ஆவி விளக்குகளை சோடியம் ஆவி விளக்குகளாகவும், 100 குழாய் விளக்குகளை பாதரச ஆவி விளக்குகளாகவும் மாற்ற திட்டமிட்டு அதற்காக ரூ. 10 லட்சம் 1987-88-ல் ஒதுக்கப்பட்டு உள்ளது.

மேலும், ரூ. 20 லட்சம் செலவில் 20 மின் மாற்றிகள் அமைத் திடவும், 1987-88 ஆம் ஆண்டு திட்டத்திலும் வகை செய்யப்பட உள்ளது. தெரு விளக்குகளை பராமரிக்கவும் ரூ. 30 லட்சங்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நகரின் புதியதாக சேர்க்கப்பட்ட பகுதி களில் தமிழ்நாடு மின் வாரியத்தினால் கீழ்க்கண்டவாறு தெரு விளக்குகள் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன:—

எண்ணிக்கை.

1. சோடியம் ஆவி விளக்குகள் 5

2. பாதரச ஆவி விளக்குகள் 71

3. குழாய் விளக்குகள் 5,778

மொத்தம் 5,854

[1987 ஏப்ரல் 28]

பொது சுகாதாரம்:

மாநகராட்சியின் வருவாயில் பெரும் பகுதி பொது நலப் பணிக்கும், கழிவுப் பொருள்களை அகற்றும் பணிக்காகவும் செலவிடப்படுகிறது. தற்போது 1,708 சுகாதாரப் பணியாளர்கள் உள்ளனர். நகரின் பரட்டிளவு மற்றும் மக்கட் தொகையினை கணக்கில் கொண்டால், நகரத்தைத் தூய்மையாகப் பேண இந்தச் சுகாதாரப் பணியாளர்கள் போதுமானதாக இல்லை. தற்போது அவசர சுகாதார தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய சேரன் போக்குவரத்துக் கழகத்திடம் பழைய ஐந்து பேருந்துகள் வாங்கி மூடியுடன் கூடிய லாரிகளாக மாற்றிட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. சுகாதாரப் பணியாளர்களுக்கு குடியிருப்பும், பொதுக் கழிப்பிடம், மருந்தகங்கள் கட்ட மேலும் ரூ. 30 லட்சம் 1987-88 ஆம் ஆண்டில் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கோயம்புத்தூர் நகரில் கொசுக்களை ஒழிக்கும் பணி தீவிரப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நவீன மின்சார சுடுகாடு ஒன்று சத்தி சாலையில் ரூ. 20 இலட்சத்தில் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பலவகை:

அ. கம்ப்யூட்டர்:

சொத்து வரி வசூலினை மேம்படுத்தவும், துரிதமாக கேட்புப் பட்டியல் தயார் செய்யவும், மற்றும் இதர கணக்கிடும் பணிகளை துரிதமாகச் செயல்படுத்தவும் ஒரு கம்ப்யூட்டர் ரூ. 10 இலட்சம் செலவில் வாங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

ஆ. கல்யாண மண்டபம்:

ஏழை மற்றும் நடுத்தர மக்களுக்கு உதவும் வகையில் குறைந்த வாடகையில் நான்கு கல்யாண மண்டபங்கள் 1987-88-ல் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காகவும், தற்போதுள்ள கல்யாண மண்டபங்களை நிர்வகிக்கவும் ரூ. 50 லட்சம் வரும் ஆண்டு திட்டத்தில் ஒதுக்க உள்ளது.

இ. நீச்சல் குளம்:

வ.உ. சிதம்பரனார் பூங்காவில் ரூ. 10 இலட்சம் செலவில் நீச்சல் குளம் அமைக்க வரும் ஆண்டில் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஈ. கேனிக்கை:

பொதுமக்களின் வசதிக்காக ரூ. 20 இலட்சம் செலவில் வ. உ. சிதம்பரனார் பூங்காவில் தொங்கும் கம்ஃரி ஊர்தி ஒன்று அமைத்திட 1987-88-ல் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

1987 ஏப்ரல் 28]

உ. நகரை அழகுபடுத்தும் திட்டம்:

நகரை தூய்மைப்படுத்தவும், அழகுபடுத்தவும் நகரல் பரவலாகக் குவிந்துள்ள கற்கள், மண் இவைகளை தானே அகற்றிச் சேர்க்கும் தானியங்கி பொறி ஒன்றினை ரூ. 20 லட்சத்தில் வாங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மேலும், நகரில் பல இடங்களில் குவிக்கப்பட்டுள்ள குப்பைகளை துரிதமாக அப்புறப்படுத்த தானே அகற்றி பொது எருக்கிடங்கிற்குள் சேர்க்கும் பொறி ஒன்றினை ரூ. 15 லட்சத்தில் வாங்கப்படவுள்ளது.

ஊ. மரம் நடுதல்:

1987-88-ல் நகரின் முக்கியமான சாலைகளில் மாக்கள்லுகள் நட்டு வளர்க்க ரூ. 2 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

